SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 238. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 16, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 16-го ГРУДНЯ 1992. Ч. 238. РІК XCIX.

НАУКОВЦІ ОБГОВОРЮЮТЬ УТВЕРДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Київ (УНІАР). — Тут відбулася наукова конференція на тему „Виборча система і проблеми становлення української держави".

У секціях обговорювалися проблеми виборчої системи на Україні та питання становлення багатопартійности. Серед учасників конференції представники усіх найвпливовіших політичних сил, які в ході дискусій визначають найкращий та найбільш відповідний шлях для України у товариство цивілізованих держав.

Перша секція запропонувала скликати конституційну асамблею України з попереднім внесенням пропозицій від партій, запровадити мажоритарно-виборчу систему та прямі вибори до Верховної палати, зняти обмеження при голосуванні (50%+1 особа) або його зменшити.

Більшість учасників другої секції — представники Академії Наук України, які запропонували створити науково-дослідчий інститут з питань багатопартійности. Партія Зелених, Партія Демократичного Відродження України (ПДВУ), Українська Республіканська Партія (УРП), Демократична Партія України (ДПУ) та Союз Українських Студентів (СУС) виступили зі заявою, в якій сказано: „Щоб не загубити багатопартійности в Україні, держава повинна фінансово підтримувати партії, а також надавати всім зареєстрованим організаціям приміщення для представництва".

На конференції також відбувся „круглий стіл" на тему „Партії, суспільство і держава: від конференції до консенсузу". На заключному засіданні ухвалено пропозиції секцій.

Чикаґо знову колядує для України

Чикаґо. — Як відомо, тут відкрито перше генеральне консульство України. Українська амбасада у Вашінґтоні розгортає вже кілька місяців свою діяльність і на неї звернені очі цілої американської української громади і туди йдуть пожертви на її втримання. А Чикаґо, у співпраці з кількома середньоамериканськими містами, як Дітройт, Міннеаполіс, Ст. Луїс і громад в Індіяні чи у Висконсин, мусить подбати про „свою дитину", своє консульство, оточити опікою консула і його родину та підтримати його працю.

Для цієї підтримки, актив приятелів консульства запланував на неділю, 17-го січня 1993 року, традиційну вже в Чикаґо імпрезу, під гаслом „Колядуємо Україні". Минулими роками „колядувало для України" Т-во Сприяння Народному Рухові України Чикаґо, а з огляду на акутність справи консульства, Рух передав цьогорічну „коляду" приятелям консульства, які надіються на спонтанний відгук громади і вірять в успіх.

Концерт колядок, за дозволом Владики Іннокентія Лотоцького, ЧСВВ, відбудеться в українській католицькій катедрі св. о. Миколая.

Д-Р О. ХОМЧУК В УВАН

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук в Ню Йорку влаштовує тут доповідь гості з України, старшого наукового співробітника Інституту Історії України Академії Наук, д-ра Оксани Хомчук з Києва, на тему „Україна завтра: держава чи демократія". Доповідь відбудеться у неділю, 20-го грудня, о год. 2-ій дня в будинку УВАН, 206 захід 100-та вул. Телефон для інформацій (212) 222-1866.

Помер інж. А. Качор

Св. п. інж. А. Качор

Вінніпеґ, Ман. — Тут, у суботу, 5-го грудня ц. р., упокоївся в Бозі інж. Андрій Качор — відомий громадський діяч, пластун, теоретик та організатор української кооперації, довголітній співробітник щоденника „Свобода" та журналу „Нові Дні".

Св. п. інж. А. Качор народився 13-го грудня 1908 року в Борщовичах, Львівського повіту. Від 1928 року почав працювати в редакції тижневика „Неділя", дописував до часописів „Діло", „Наш прапор", „Новий Час", а відтак до „Господарсько-Кооперативного Часопису та інших. У цих же роках він розпочав кооперативну працю, відбуваючи працю в низових кооперативах, а опісля в — центральних як „Дністер", „Народна Торгівля", „Центросоюз", „Центробанк", „Маслосоюз". У 1940—41 роках працював в Криниці в Союзі Українських Кооператив, а в 1944 роках у Львові в Ревізійному Союзі Українських Кооператив. У Німеччині, у Економічній високій школі в Мюнхені в 1947 році отримав ступінь дипломованого економіста, а в 1948 році захистив окрему дипломну працю і здобув ступінь дипломованого інженера — економіста.

Від 1950 року в Канаді він включився в кооперативне життя, працюючи в різних кооперативних організаціях. Він — співтворець і організатор Української Кооперативної Ради Канади, організатор першої кооперативної комісії при Секретаріяті СКВУ і перший голова та ініціятор переміни цієї Комісії на Українську Світову Кооперативну Раду, в якій він був постійним заступником голови. Св. п. А. Качор був також довгі роки в Екзекутиві або Президії КУК, УВАН, співініціятором і першим скарбником Народної Фундації ім. Т. Шевченка, активний в Пласті та інших організаціях, член УНСоюзу.

Св. п. інж. А. Качор — автор багатьох праць і статтей про кооперацію в різних українських журналах і часописах, зокрема, як уже згадано в „Свободі".

Покійний залишив у глибокому смутку дочки: Лесю Гаврилюк і Марту Гринюк з родинами, Софію Качор та рідню в Україні. Похоронні відправи відбулися 11-го грудня в катедрі свв. Володимира і Ольги.

НОВИЙ ПРЕМ'ЄР РОСІЇ — ВІКТОР ЧЕРНОМИРДІН

Москва. — Президент Росії Боріс Єльцин, не витримавши тиску з боку ортодоксально наставленої більшости на 7-му З'їзді народних депутатів, відмовився підтримувати Єґора Ґайдара і запропонував на пост керівника уряду Віктора Черномирдіна. За нього проголосувало 721 делеґат з'їзду, проти було тільки 172.

Демократично-реформаторська меншість на з'їзді висловила жаль і занепокоєння з приводу відходу Ґайдара, який для багатьох був символом демократизації російської економіки в час тяжкого переходу до вільного ринку. Прихильники Ґайдара називають вчинок президента „зрадою справи реформ". Вони вважають, що Єльцин боявся ризикувати своєю популярністю і своїм політичним майбутнім й тому відмовився від діяльности Ґайдара, яка для Росії є дуже потрібною.

Після своєї поразки Ґайдар заявив, що реформи набули вже власної інерції і їх нелегко буде повернути назад. Пресовий секретар президента Єльцина Вячеслав Костіков припускає, що разом з Ґайдарем з уряду підуть всі його однодумці.

Віктор Черномирдін після затвердження на пост прем'єра звернувся до учасників з'їзду зі словами: „Я за реформи, однак без збіднення нашого народу".

Призначення Черномирдіна було великою несподіванкою для спостерігачів. Його кандидатура входила в довгий список з 20 прізвищ, запропонований на розгляд президентові різними комісіями з'їзду. До голосування всі були певні, що головними кандидатами стануть віцепрем'єр Ґеорґій Хіжа, якого підтримувало 8 депутатських фракцій, і Єґор Ґайдар, якого висунули 5 фракцій. З цього списку президент вибрав п'ятьох: Ґайдара, секретаря Ради безпеки Юрія Скокова, Черномирдіна, підприємця Владіміра Каданнікова і першого віцепрем'єра Владіміра Шумейка. Відтак за кожну з цих кандидатур голосували депутати. Найбільше голосів здобув Скоков, другим ішов Черномирдін, третім — Ґайдар. Згідно з компромісовою домовленістю між президентом і З'їздом, Єльцин мав право вибрати будь-кого з цих трьох осіб. Він волів вибрати Черномирдіна.

Єльцин поступився і в іншій ділянці. Він погодився відкласти дебати щодо проведення референдуму про проєкт майбутньої конституції аж до квітня наступного року.

Хто такий Черномирдін? Йому 54 роки. В часи Брежнєва працював в апараті ЦК КПСС, в останні роки — міністром газової промисловости. „Він дещо інакше розуміє пріоритети реформ", — сказав про нього інтеліґентний Ґайдар. Наскільки інакше — покаже найближче майбутнє.

НЕОЧІКУВАНА ЗАЯВА РОСІЙСЬКОГО МІНІСТРА ЗАКОРДОННИХ СПРАВ

Стокґольм. — В понеділок, 14-го грудня, у столиці Швеції на нараді міністрів закордонних справ 52 країн, котрі підписали деклярацію про безпеку і співробітництво в Европі, міністер закордонних справ Росії Андрей Козирєв виступив з промовою, що була сприйнята присутніми як повернення „холодної війни" Козирєв заявив буквально таке: „НАТО і Европейська спільнота випрацьовують пляни посилення воєнної присутности в країнах Прибалтики й інших територіях колишнього Совєтського Союзу, втручаються у внутрішні справи Боснії і Юґославії..." А далі Козирєв сказав щось зовсім сенсаційного: „Ми вимагаємо скасувати санкції проти Юґославії, якщо це не буде зроблено, то ми готові застосувати односторонні заходи, щоб захистити свої інтереси".

Учасники зустрічі були приголомшені цими несподіваними заявами. Зокрема був ними глибоко вражений державний секретар ЗСА Лоренс Іґлберґер. Коли Козирєв закінчив свій виступ, Іґлберґер відразу запросив його на бесіду між ними двома. Після цієї бесіди Козирєву знову надали слово і він сказав: „Я хотів би запевнити присутніх, що ні президент Єльцин, ні я не згодні з текстом, який я зачитав тут перед тим". Козирєв дав до зрозуміння, що той текст змусили прочитати антиєльцинівські сили в Росії.

ДОПОВІДЬ ПРО ЗЛОЧИНИ НКВД

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку влаштовує доповідь з показом відеофільму „Смертні поля України" (про злочини НКВД), яку виголосить поет і перекладач Марко Царинник. Доповідь відбудеться у суботу, 19-го грудня о год. 5-ій вечора в домі НТШ, 63 Четверта авеню між 9-ою і 10-ою вулицями в Ню Йорку.

У СВІТІ

В НЕДІЛЮ, 13-ГО ГРУДНЯ, прем'єр-міністер Японії Кііті Міядзава назвав членів нового кабінету. Попередній склад був причетний до хабарництва і фінансових махінацій, у висліді яких розкололася найсильніша парляментарна фракція правлячої Ліберально-демократиної партії. Згідно з результатами останніх опитувань, тільки 16 відсотків японців схвалюють діяльність Міядзави. Такого падіння популярности прем'єра країна не знала вже 30 років.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Мадярщини Йожеф Антал висловив обурення фактом вандалізму, вчиненого в румунській церкві міста Мадярчанаді на південному сході Мадярщини. У спеціяльній заяві керівник мадярського кабінету міністрів підкреслив, що мадяри дотепер не були причетні до ганебних акцій на релігійному ґрунті, і припустив, що то могла бути спланована провокація. Однак спостерігачі відзначають, що насправді йдеться про погіршення стосунків між Мадярщиною і Румунією. Нещодавно Будапешт звинувачував румунів у споганенні пам'ятників мадярському королеві Матяшеві в Трансильванії.

ВЕЛИКА ГРУПА корейців, що мешкають на Сахаліні, звернулася до японського уряду з просьбою сприяти 13,484 етнічним корейцям у їхньому переселенні до Південної Кореї. Лідер сахалінських корейців Пак Ге Дон вважає, що Японія має взяти на себе більшу частину репатріяційних витрат, оскільки саме вона у 30-ті—40-ві роки виселила на Сахалін тисячі корейців, використовуючи їх для рабської праці. Всього на Сахаліні проживає 43,000 корейців.

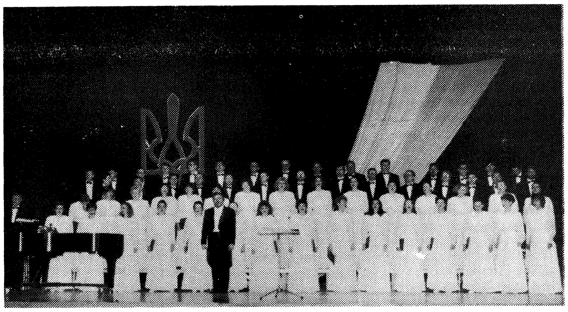
ЕСПАНСЬКІ ФАРМАРИ спалили американський прапор перед будинком амбасади ЗСА в Мадриді, в такий спосіб протестуючи проти угоди З'єднаних Стейтів і Европейської спільноти щодо торгівлі сільсько-господарською продукцією. Представники еспанського Союзу фармарів передали американським дипломатам скаргу з приводу того, що міжнародна торговельна угода приведе до наводнення еспанського ринку дешевими імпортними харчами, у висліді Еспанія позбудеться 200.000 робочих місць в ділянці сільського господарства.

В ІНДІЇ У СУТИЧКАХ на релігійному ґрунті загинуло вже понад 1,000 осіб. В мусулманському районі індійської столиці горять житлові будинки. Індійська армія перебуває в стані повної бойової готовности в десяти великих містах країни. В Делі мечеть Джама Масджід, одну з найбільших у країні, охороняють щонайменше 10,000 вояків. Лідери мусулманських і индуських громад закликають народ вернутися до миру і згоди.

ІРАКСЬКІ ВЛАСТІ вирішили повністю припинити імпорт товарів масового вжитку. Заборонний список містить понад 150 назв. Це рішення, як підкреслює радіо „Савд аль-арабі", зроблено з метою „збереження запасів закордонної валюти і стимулювання розвитку національного виробництва". Диктатор Іраку Саддам Гуссейн закликав народ країни „до терпіння і витривалости у протистоянні міжнародній бльокаді". Гуссейн запевнив, що сакції ООН не злякають іракців. „Для проґресу нації потрібні жертвенність і мужність, а це закладено в самій природі іракського народу", — підкреслив він.

ЗАСТУПНИК МІНІСТРА закордонних справ Росії Віталій Чуркін відвідав Београд і в розмові з представниками керівництва Юґославії заявив, що тепер перед сербами відкрито два шляхи — або конфронтація з міжнародною спільнотою, або рух до переговорів, до миру і демократії. Чуркін висловив передбачення, що у випадку дальшого погіршення ситуації в Боснії ООН змушена буде застосувати силу проти боснійських сербів, оскільки вони захопили вже 70 відсотків території цієї республіки і чинять ґеноцид проти місцевого мусулманського населення. Тим часом сербський генерал Момір Таліч заявив, що підлеглі йому війська готуються дати відсіч збройному втручанню інших держав. „Я не дозволю ні американським, ні іншим воєнним формуванням ввійти сюди", — запевнив сербський генерал.

КИЇВСЬКА „ДУМКА" З УСПІХОМ ДЕБЮТУВАЛА В НЮАРКУ

Київська „Думка"

Фото Я. Кулинича

Нюарк, Н. Дж. (Г. Колесса). — Вагомою частиною українського музичного мистецтва є хорове мистецтво. Його корені і традиції сягають в глибини віків. Історично складені давні традиції православного хорового співу „а капелля" і хоровий характер великої частини українського фольклору зумовили винятковe значення хорового мистецтва в нашій культурі. Вистачить для прикладу назвати хорові концерти Д. Бортнянського, М. Березовського та А. Веделя, які стали вищими художніми досягненнями світової музичної культури доклясичного періоду.

Своєю творчістю Державна Національна Хорова Капеля України „Думка" продовжує професійні хорові традиції нашого народу. Це — квінтесенція всього найкращого, притаманного нашому хоровому мистецтву. Тому приїзд цієї професійної капелі в концертове турне по Північній Америці став великою подією в культурному житті української діяспори.

Прем'єра відбулася у п'ятницю, 4-го грудня, в Симфонічній залі Нюарку, Н. Дж., зібравши численних слухачів. В концерті, крім київської „Думки" (диригент — народний артист України Євген Савчук), брали участь провідні солісти Київського, Львівського та Одеського оперних театрів Людмила Ширіна (сопрано), Неоніла Козятинська (меццо-сопрано), Володимир Гришко (тенор), Ігор Кушплер (баритон) та хор „Думка" з Ню Йорку (диригент — Василь Гречинський). Концертмайстри хорів — Юрій Рузинський (київська „Думка") та Євгенія Палей („Думка" з Ню Йорку).

Присвячення програми 1-ій річниці незалежности України надало імпрезі урочистого характеру, що відчулося вже від першого моменту звучання хору — концерт відкрився композицією Євгена Савчука на слова Олександра Олеся „Воскресла". Твір написаний „а капелля", що перекликається, як було згадано, з традиціями українського хорового співу та „Думки", зокрема (хор завжди плекав традиції акапельного співу). Виконання у Нюарку було світовою прем'єрою твору. Хор звучав піднесено, глибоко і разом з тим ідеально рівно та злагоджено в ансамблевому та темброву відношеннях; голоси немов зливалися в один та неслися єдиним подихом.

Програма концерту була поділена на дві частини: у першій, крім вищезгаданого твору Є. Савчука та „Многая літа" Бортнянського, звучала західня клясика — твори Генделя, Моцарта, Россіні, Белліні, Верді та американського композитора Аарона Копленда. Усі твори були виконані мовами ориґіналів. Хор показав свої великі можливості у виконанні західньої клясики. З таким репертуаром капеля має всі дані для виходу на світові сцени. Друга частина концерту була представлена перлинами української музики — творами клясиків М. Лисенка, С. Гулака-Артемовського, М. Леонтовича та сучасних композиторів Б. Лятошинського, К. Данькевича, Є. Станковича, В. Зубицького. Серед творів сучасних українських композиторів хотілося б особливо відзначити виконання двох ориґінальних композицій — Бориса Лятошинського „Тече вода в синє море" на слова Т. Шевченка та „Весільних пісень" і „Дримби" Володимира Зубицького. В першому з них, виконаному жіночою частиною хору, захоплювали стилізована „народна" манера співу, тонкі нюансові ґрадації та кришталево-чисте звучання, тоді коли в композиціях Зубицького хор проявив точне відчуття жанрово-стилевих особливостей, майстерно наслідував звуки дримби та інших інструментів, створював різні звукові ефекти на тлі прекрасного басу-остінато. В залежності від того, який репертуар виконувався — західній чи український, корінно мінявся спосіб інтерпретації та манера звуковидобування, які строго підпорядковувалися вимогам того чи іншого стилю. В цьому, безумовно, слід віддати належне майстерності та смакові маестро Савчука.

У другому відділі до київської „Думки" символічно приєднався хор „Думка" з Ню Йорку, ініціятор, один із спонзорів та промоторів турне киян по Північній Америці. Два хори спільно виконали кілька творів Миколи Лисенка, одним з яких продириґував мистецький керівник та диригент нюйоркської „Думки" Василь Гречинський. Нюйоркські „думкарі" гастролювали з київською капелею, крім Нюарку, у Філядельфії та Гартфорді, Конн., а незадовго виступлять разом в Організації Об'єднаних Націй в Ню Йорку.

Про солістів Л. Ширіну, Н. Козятинську, В. Гришка та І. Кушплера слід сказати окремо. Передовсім, це — одні з найкращих вокальних сил України. Помимо майстерности співу, їм притаманна бездоганна манера сценічної постави та артистизм. Щодо техніки виконання, то вони зуміли уникнути згубного впливу російської вокальної школи, тяготіючи до італійської ма-

(Закінчення на стор. 7-ій)

В АМЕРИЦІ

НОВІ ПЛЯНИ охорони здоров'я в крайовому маштабі починають набирати не тільки розголосу, але й політичної вагомости, зокрема включенням досі нечуваних пропозицій — оподаткування медичних користей, які працівникам оплачують працедавці. Прихильники цього пляну твердять, що це буде справедливо, коли за додаткові медичні забезпечення з власної кишені платитимуть працівники. Критики цього пляну покищо не висловлюють своїх думок так наполегливо, як його прихильники, отже залишається вичекати чи виборці такий плян схвалять.

ЗВІТ ЦІЛОРІЧНИХ дослідів Гарвардської правничої школи стверджує, що тепер переслідувані втікачі з інших країн матимуть кращу можливість отримати політичний притулок в ЗСА. Причиною таких тверджень є те, що Служба іміґрації і натуралізації значно поліпшила свою систему переслухань для політичних втікачів, хоч серед персоналу, який має обслуговувати цих втікачів, є велика кількість осіб ворожо наставлена до цілого процесу можливости надання притулку політичним чи іншим особам.

НОВООБРАНІ ЧЛЕНИ Конґресу, а їх аж 110, зібралися вже у Вашінґтоні, щоби напередодні нової сесії познайомитися з усіми „входами і виходами" політичного Вашінґтону. Як республіканці, так і демократи відбули вже цілий ряд окремих засідань щодо організаційних справ, і, на думку нокґресових ветеранів, це нове покоління політиків не виказує належного пошанівку до своїх старших колеґ. Новообрані республіканці вспіли кинути виклик системі стажу та домагаються встановлення меж часу служби членів Конґресу в окремих комісіях. Демократи успішно добилися кількох завидних постів у різних комісіях, що їх досі посідали старші стажем демократи. Зновуж жінки, яких аж 24 обрано у цих виборах до Конґресу, об'єдналися та вимагають, щоби правила щодо поведінки сенаторів до співпрацівників-жінок відносилися також і до Палати Репрезентантів.

ПІДПРИЄМЦІ ЗСА дуже раділи під час виборчої кампанії обіцянками додаткових 80 біл. дол. для розбудови та поширення громадських послуг країни. Одначе тепер, коли новообраний президент Билл Клінтон від передвиборчих обіцянок переходить до конкретних економічних плянів, то ціж промисловці та фабриканти починають мати сумніви скільки з цих обіцяних грошей буде насправді приділено обіцяній програмі та наскільки ця програма зможе зменшити безробітність.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Хто є політичним еміґрантом?

Як про це повідомляла ,,Свобода" з 8-го грудня ц. р. — німецький уряд у порозумінні з більшістю політичних партій — приготовляє закон про обмеження права на постійне перебування тільки до справжніх політичних іміґрантів. Під цю категорію підпадають громадяни країн, де не шанується прав людини і де панує диктаторський режим. Мають виготовити список таких існуючих у світі країн. Після упадку комунізму в СССР і його сателітних державах — такий список країн, у яких не визнається свободи думки і дії — не буде довгий. Напевне на першому місці стоятиме суходільний Китай, комуністичний колишній Індо-Китай (В'єтнам, Ляос і Камбоджа), Куба й інші країни, в яких нема свободи слова і друку та в яких — як колись у Совєтському Союзі — арештували і каптуровим судом засуджували навіть ,,за скриту ворожість" до північного режиму.

Право політичного азилю було висловом гуманности. Ще недавно голосною була історія із заверненням до Гаїті втікачів відтіль, бо Уряд президента Буша не признавав, що це політичні втікачі, тільки економічні, люди, які шукають кращих можливостей існування. Верховний Суд не погодився з таким становищем Уряду Буша й вирішив, що перед заверненням втікача з Гаїті назад туди — треба перевірювати кожний індивідуальний випадок. Пригадуємо ганебну поведінку колишнього державного секретаря Джорджа Шулца за президентури Роналда Реґена, який насильно видав втікача з совєтського корабля, українця Медведя. Всі авторитарні режими справила не визнають тих прав людини і громадянина, за які боролася Велика Французька Революція. Коли ж те право порушує демократична країна, така, як Америка, діючи проти шляхетного заклику на Статуї Свободи при в'їзді до Гадсону — то це сумно і стидно.

Жертвою такої сваволі впав і все ще карається Іван Дем'янюк, якого позбавили американського громадянства і без суду і слідства видали Ізраїлеві на звичайний донос Елізабет Голцман, тепер члена міської Управи Ню Йорку, став жертвою фанатиків. Прокуратура у стейті Огайо відкрила цю справу й рішила перевірити, хто тут винуватий у Вашінґтоні. Цікаво, чи цю прикру справу замнуть і затушують чи виявлять правду.

Після Першої світової війни прибув до Америки тільки невеликий гурт українських політичних еміґрантів, старшин Української Галицької Армії. Але після Другої світової війни — це вже був масовий приплив українських політичних еміґрантів до Америки й інших країн. А втім, нам відомо, що підшилося під цю фірму багато людців, які невідомо чому втікали і були акуратно такими, як ті іміґранти у Німеччині, які використали дуже ліберальний закон Німеччини про признавання політичного азилю.

Це було чудо, що маси українських втікачів від наступаючих совєтських військ, — мужчини, жінки і діти, які рятували життя і мандрували на Захід, не знаючи, що принесе завтрашній день, — опинилися у таборах біженців в Німеччині й Австрії, де знайшли дах над головою і примітивний, але теплий харч. Уже забулося таборове життя у трьох зонах — американській, англійській і французькій. Забулися большевицькі ,,репатріяційні Комісії", які приїздили, як ,,союзники" альянтів, щоб ,,репатріювати" ,,своїх громадян". Найпоганіше ставилися до тієї справи, яка грозила трагедією ні в чому невинних людей — англійці. Найкраще ставилися французи, — вони перестерігали заздалегідь довірених представників втікачів, що тоді й тоді прибуде така Комісія і помагали крити наддніпрянських втікачів. Ще більшим чудом було перевезення сотень тисяч ,,переміщених осіб" до Америки, Канади й інших заморських країн — без сотика заплати, на чужину, яка стала другою батьківщиною, давши змогу зберегти українську національну особовість, зберегти своє ,,я" і тут плекати українську культуру

Події в Німеччині заактуалізували проблему політичної еміґрації. Славетні сатирики-гумористи — Едвард Козак, Іван Керницький, Микола Понеділок — жартували з нібито політичних еміґрантів, які поводилися тут погано, дбаючи тільки про власну шкуру і достаток. Це все вже історія. Події пішли своєю ходою і принесли нове чудо — воскресення рідної держави від Попраду по Дін. Постали нові проблеми, нові журби, виринула прастара українська хвороба партійництва і найпоганіша хвороба — викривлена психіка двістірічною неволею. Сьогодні живемо в епосі демократії, в якій шанується політично переслідуваних людей. Ми всі шануємо всіх тих земляків, які були репресовані, переслідувані, диким большевицьким режимом. Гітлер і Сталін — це два новітні Атиллі жінґісхани, але вони вже теж перейшли до історії. Найголовніша сучасна проблема всіх українських людей — допомогти збудувати сильну, здорову, демократичну українську державу.

Володимир Яців

НАПРУЖЕННЯ У СХІДНЬОЕВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇНАХ

II

Україна стала незалежною державою після довгих десятиліть московського поневолення, і тому всякі потягнення російського уряду на політичному і господарському відтинках, які не йдуть в користь молодій державі, українські патріоти вважають, неґативним ставленням до української самостійної держави. Російські шовіністи твердять, що Крим, як теж Чорноморська фльота, — це власність Росії і тому всякі переговори і договори, які перепроваджується на тому відтинку — тимчасові, і вони не будуть мати юридичної сили в ніякому випадку в майбутньому. Треба ствердити, що впродовж уже третього засідання як на рівні державних делеґацій, так і на експертному рівні, не вдалось досягнути домовленностей і в принципах формування об'єднаного командування Чорноморської фльоти на перехідний період часу, а також у питанні про статус, цілі і завдання перехідного періоду.

Виглядає, що домовлень з 3-го серпня ц. р. у Ялті, в справі розподілу Чорномор ської фльоти, і на його основі створення Військово-Морських Сил України, і Військово Морських Сил Росії, не перепровадять в життя, згідно домовлення в Ялті у назначеному часі, і можливо, що це домовлення з різних політичних причин не зреалізується.

Створились теж поважні проблеми з нуклеарним арсеналом, який знаходиться на території України. Згідно договорів, підписаними із ЗСА, — кол. Совєтський Союз і його спадкоємці зобов'язалися знищити нуклеарну зброю. У зв'язку з напруженими стосунками між Україною і Росією, на всіх відтинках сусідського спілкування, Україна в останньому часі відновилася від попереднього запевнення, що буде без'ядерною державою. Аґенство ,,Ройтера" інформує, що поважні проблеми ратифікації можуть спричинити дискусії між Росією, а Україною, яка домагається більше прав, якщо йдеться про нуклеарну зброю на її території, заки її знищать. Міністер оборони Константин Морозов сказав, що Україна плянує знищити цю зброю у повільнішому темпі, та що Україна буде нищити цю ядерну зброю на своїй території, згідно з умовами договору про редукцію стратегічної зброї, підписаного в 1991 році (до сім років).

Без сумніву, така заява міністра оборони на пленарному засіданні Верховної Ради не сподобається не тільки російським шовіністам, але теж Заходові і російським демократам, і парляментаристам, які уже ратифікували цей договір. Російські демократи не можуть погодитись з тим фактом, що Україна може залишитись атомовою силою (третьою), та що Парлямент України вже обговорює справу власної ядерної ,,парасолі". У зв'язку з такою ситуацією в Україні, депутат Валєрій Меньшіков, коли парлямент Росії вже ратифікував договір, сказав, що ,,віримо, що наше рішення в справі ратифікації договору допоможе Україні вибрати правильну дорогу". Виглядає, що меншікови, павлови й інші парляментаристи вважають, що Україна повинна в так важливих справах орієнтуватись на Москву і вирішувати розв'язку питань, яка ішла б не тільки в добро Україні, але теж колишнім совєтським республікам.

Без сумніву, такі поважні вищезгадані проблеми, які заіснували після упадку Сов єтського Союзу, неможливо полагодити в короткому часі. Однак, спільними зусиллями цих народів та мирним шляхом можна буде прийти до вирішення цих проблем, які залишилися після розпаду імперії. Політичний аналітик Г. Коббак каже, що тяжко буде повірити, щоб програмами телебачення або масовими пресовими інформаціями

(Закінчення на стор. 8-ій)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ
Марія А. Голод

У світі зовсім іншої української музики

Занадто довгий час наше суспільство оточувалося вінками, стрічками та жупанами української народної музики, щоб могти належно оцінити оперу Дмитра Бортнянського ,,Алкід". Наша публіка прямо не звикла ще до того, що на сцені можуть бути представлені українські речі не конче на українську тему. Є речі вічні, є теми вічні і писати про них чи то словом чи музикоюю — маємо таке саме право, як і всі інші народи, котрі зараховують себе до спадкоємців середземноморської клясичної культури. Тим більше, коли вже і Шевченко, і Франко, і Леся Українка користувалися тими відвічними питаннями у своїх творах, щоб згадати тільки найбільш видатних, незаперечних українців.

Таку вічну тему представлено в опері ,,Алкід" (Алкід — більше відомий нам як клясичний герой Геракл). Це питання й посьогодні кожний, не тільки ,,герой". мусить самий в якомусь життєвому моменті розв'язати, без огляду на те, чи має до того підготову, чи ні. Проблема вибору правильної дороги свого власного життя стара як світ. Котру дорогу вибрати, коли ніхто не знає, куди вона веде? Не знає того і молодий Алкід, хоча напучує його добрий учитель Фронім, помагають у рішенні Богині чеснот і Богиня насолод, підтримує Хор благородних думок. Але, розбивають добрі наміри Алкіда німфи, духи та фурії, — отже мусить він пережити довгу ніч неспокою й болю у прекрасному гаю своєї буйної молодости. Алкід вибирає дорогу чеснот, непозбавлену однак життейської насолоди.

Дмитро Бортнянський написав цю оперу під час десятирічного перебування у Венеції. Мав він тоді якраз 27 літ, коли оперу ставили на сценах Венеції й Модени з великим успіхом. Від того часу, а це є від року 1778, ніхто опери більше не ставив, ба навіть не було музичної партитури. Тільки завдяки наполегливим пошукам диригента Володимира Колесника з'явилася знову ця опера на світ Божий після 200 років сну в архівах бібліотеки британського музею. З'явилася і ожила на сцені у виконанні співаків-солістів, танцюристів, хористів, під акомпаньямент фортепіяну та синтесайзерів, що заступали повну оркестру. До речі, це була чи не найкраща розв'язка заступити окремі інструменти і дорогих грачів тими модерними спорудами.

Ця небувала подія — представити музику Дмитра Бортнянського — відбулася дня 28-го листопада ц. р. в Торонто. Публіка виповнила простору залю Центральної Технічної Школи при вул. Гарборд майже вщерть. Прийшли побачити і послухати всі ґенерації української громади Торонто й околиці, любителі співу й музики. Дотепер знали ми Бортнянського з його поліфонічних, дуже мелодійно-українських церковних композицій та псалмів. А тут була нагода почути Бортнянського як оперного композитора, не абияка можливість зрозуміти той час, в якому вчився і творив молодий нащадок козацького роду.

Опера ,,Алкід" написана у клясичному стилі того часу, з усіми вимогами італійської венецької оперної школи. Те, що головну ролю молодого нащадка олімпійського Зевеса відіграє меццо-сопрано (як це буває часто і в операх Моцарта) є тільки підкресленням обставин у музичних колах і сферах XVIII століття. У тих часах виконавцями оперних арій бували виключно хлопці, дуже часто кастровані, щоб затримати на довгий час прекрасні звуки хлоп'ячих дискантів, альтів чи меццо-сопранів. Отже зрозуміло, що й музика була писана для таких голосів. Коли минувся час таких, тепер недопускальних практик, хлоп'ячі колись ролі зайняли співачки-дівчата чи жінки із солодким забарвленням голосів.

Попри всю клясичну ,,італійськість" (якщо можна так висловитися) опери ,,Алкід" скрізь причуваються теми, ба навіть дрібні уривки якихсь народних українських пісень, які, зрештою, теж прозябають у відомих псалмах Бортнянського. Отже, нарікати на ,,неукраїнськість" опери зовсім немає підстав. Треба лише дати себе понести на хвилях цієї давньої музики у світ казкової мітичної дії, котра ніколи не втрачає на актуальності.

Нерішучий молодий Алкід — роля дуже трудна до виконання. Тут багато речитативів, дещо менше арій. Статичність самої дії утруднює передачу ролі способом таким, до якого ми тепер звикли. Одначе,

(Закінчення на стор. 8-ій)

Іван Самійленко

В ПАМ'ЯТЬ МИКОЛИ ЛІВИЦЬКОГО

I

Св. п. Андрій М. Лівицький, Президент Української Народної Республіки в екзилі, перед відходом у вічність залишив нам заповіт (,,Мій Заповіт"). Це було в 1954 році. В тому заповіті було сказано: ,,Я відчуваю, що в скорому часі доведеться мені відійти з цього світу. Найбільше при кро, що ані мені, ані моєму незабутньому зверхникові Симонові Петлюрі не судилося дочекати вільної України. Моїх товаришів і співробітників закликаю і далі міцно тримати прапор Державного Центру УНР. Українське громадянство на чужині закликаю об'єднаним зусиллям провадити визвольну акцію, а Українському Народові на Батьківщині бажаю сил витримати у його героїчній боротьбі з лютим ворогом. Вірю, що з Божою поміччю Український Народ переможе і здобуде свою Самостійну і Соборну Народоправну Державу".

У 1989 році, себто 35 років пізніше, його сина, Миколу Лівицького, Президен та ДЦ УНРеспубліки в екзилі, тяжка хвороба прикувала до смертного ліжка. Сталося це не задовго після останньої черговой X Сесії Української Національної Еади, на якій одноголосно, таємним голосуванням, він був, вже п'ятий раз підряд, вибраний на становище Президента ДЦ УНР в екзилі.

Десяту Сесію УНРади — яка відомо була особливою сесією — іменовано ,,Консолідаційною". У той час до УНРади повернулись, після довгих консолідаційних переговорів, чотири політичні партії. Таким чином, X Сесію репрезентували, крім двох секторів — Виборчого і Номінаційного — ще сім політичних партій на чужині. Одноголосний таємний вибір М. Лівицького на Президента високо підняв його на дусі; таке довір'я служило для нього сильним поштовхом до великої праці, яку чекали в той час всенаростаючі і багатонадійні події в Україні. Але доля вже була призначена йому інакша...

Будучи частим відвідувачем хворого, я все більше й більше переконувався в безнадійність його виздоровлення, хоч Микола Лівицький до останніх днів ще вірив у якесь чудо. Він завжди був радий моїй візиті, розпитував мене про події в Україні, про внутрішні справи в Державному Центрі, але про себе — ні слова.

У понеділок, 26-го листопада 1989 року, я мав чергові відвідини М. Лівицького. На цей раз він більше мовчав. Раптом, попросив його дружину залишити нас обох в кімнаті. Потім попросив мене сісти біля нього ближче, потиснувши мою руку тихо сказав: ,,Коли б ви знали, як я хочу допомогти вам у праці, але я вже не можу. Я гірше дитини, бо дитина може хоч на четвірках ходити, але я і так уже не можу..."

А далі він мені сказав: ,,О 2-ій годині по обіді до мене прибуде дуже важливий лікар. Чи можу я сказати йому, що ви мій кузен і попрошу його, щоб він розповів вам про мій стан та про те, що мене чекає?" Зрозуміло, я дав згоду.

У запланований час ,,важливий лікар" вже був у палаті Президента. Після оглядин хворого він покликав мене до свого кабінету. Перше, що він хотів знати, а це моє родинне відношення до його пацієнта, після того він зацікавився, хто є Микола Лівицький, яка його професія. ,,Я питаю у вас про це, підкреслив він, бо бачу, що це звичайна людина, бачу, що це незвичайна людина, що до нього, як мені сказано, є багато телефонів, листів та бажаючих відвідати його". Я відповів: ,,Пан Лівицький є знаний журналіст...". Після цього мені лікар сказав, що стан здоров'я хворого є рішуче безнадійний, що ліків на виздоровлення немає, що один — максімум два тижні йому лишилось до життя... Далі він сказав, що хворий просив у нього дозвіл вернутись до хати та що його дружина рада задовольнити його прохання. ,,Я дав мою згоду виписати його із шпиталю. Дома він буде мати медичну сестру і догляд фамілійного лікаря. — сказав мені лікар.

Остання моя візита була в понеділок 3-го грудня 1989 року. Президент уже був вдома. Тяжкий і глибокий кашель перешкоджав йому говорити. Перед прощанням він попросив мене сісти ближче біля нього та занотувати деякі його особисті думки. Потім сказав: ,,Що я мушу сказати вам тепер? Я робив все, що було в моїх силах, аби завершити ще не завершене нашими батьками велике діло, але так не сталось..." Після підбадьорюючих моїх слів, я попрощався з ним в надії на скоре побачення.

Раптом, 7-го грудня, пізнього вечора, подзвонила до мене дружина Президента, пані Гельґа. Чую: ,,З вами хоче говорити Микола..." Я почув глухий хрипкий голос: ,,Я хочу бачити вас завтра. Чекаю..." На другий день в п'ятницю 8-го грудня о год. 2:30 я прибув до Філядельфії. Двері до хати відкрила мені з заплаканим обличчям дружина Президента, пані Гельґа. Чую із спальні розноситься благаючий голос: ,,Коля озовися!. Але Коля вперто мовчав... Він уже був мертвий, хоч тіло його було ще тепле. Біля нього сиділа, обливаючись слізьми рідна сестра ,,Натуня", — так називав Микола Лівицький свою сестричку Наталку.

Закінчення буде.

† Анатоль Вовк

АМЕРИКА, США, ЗСА ЧИ ЩЕ ІНАКШЕ

(Історія однієї контроверсії)

II

У пошуку ліпшої назви

Як уже сказано, дискусія щодо перекладу назви ,,Ю-Ес-ЕЙ" ішла по лінії Збруча: ,,східняки" трималися назви США (хоч початково їхні мовні порадники рекомендували ПАСШ, наприклад у писаннях Ю. Шевельова та П. Одарченка з 1946 року, ,,західняки" її відкидали як назву з російського впливу, але і з галицьких варіянтів не всі були задоволені. Дискусія зачалася, мабуть, від статті, що в 1951 році появилася в арґентинському часописі ,,Наш клич", підписана ініціялами Є. О. (Євген Онацький). Вона скоро розгорнулася в газетах ,,Канадійський фармер", ,,Свобода", ,,Америка", ,,Українські Вісті", ,,Вільне Слово" та інших. В самій тільки ,,Свободі" за 1966 рік було вісім статтей і дописів на цю тему.

Головною спонукою дискусії було те, що дві найбільш авторитетні наукові установи еміґрації не могли погодитися на один переклад для Ю-Ес-Ей, навіть у своїх назвах, які були: Наукове Товариство ім. Шевченка у ЗДА та Українська Вільна Академія Наук у США. Дискусія показувала велику розбіжність думок у дискутантів. Тому, коли під кінець 1965 року в Ню Йорку постала нова установа Український Термінологічний Центр в Америці (УТЦА), який за своїм статутом був автономною клітиною НТШ та УВАН, то було оправданим, що він з самого початку діяльности зайнявся справою узгіднення суперечних поглядів у справі перекладу, проблема, яка мала виразний термінологічно-номенклатурний аспект.

У грудні 1966 року УТЦА скликав в Ню Йорку окрему громадську нараду науковців та робітників пера в справі перекладу назви ,,Ю-Ес-Ей", на яку запрошено 86 осіб. На нараді головував ред. Богдан Кравців, а проблему з'ясував та дав огляд дотогочасної газетної дискусії автор цих рядків, як член управи УТЦА. Учасники наради дістали анкетний листок, що містив сім питань про погляди відповідачів стосовно окремих складників складної назви країни. Анкета включала також питання про наукові та професійні кваліфікації відповідача. Щоб дати якнайширшим колам діяспорних науковців, діячів культури, редакторів та робітників пера можливість висловитися в цій справі, УТЦА і після наради продовжував опитування листовним шляхом. Анкетний запитник дістало особисто чи листовно 147 осіб, з того 60 редакторів газет та журналів.

Протягом наступних шістьох місяців управа УТЦА дістала 68 відповідей, тобто на анкету відгукнулося 46 відсотків усіх адресатів. Свої погляди подало 55 членів НТШ та УВАН, тобто члени тих установ віддали 81 відсоток усіх голосів. Між відповідачами було 18 філологів, сім правників та по кілька письменників, журналістів, публіцистів і педагогів. Відповідачі походили з центральних, східніх та західніх земель України.

Отримані відповіді управа УТЦА стабулювала як в цілості, так і за окремими компонентами складного перекладу. Аналізу цих вислідів та свої з неї висновки центр опрацював у формі комунікату до преси, що був поміщений у діяспорній пресі, в тому в найпоширеніших щоденниках ,,Свобода" (4-го серпня 1967 року) та ,,Америка" (25-го липня 1967 року). Хоч в цьому опитуванні запропоновано аж 17 різних варіянтів перекладу, лише три переклади здобули поважну кількість голосів. Вони були такі: ,,З'єднані Стейти Америки (15 1/2 голосу), Сполучені Штати Америки (12 голосів) та Об'єднані Стейти Америки (10 1/2 голосів). (,,Півголоси" в статистиці виникли тому, що деякі відповідачі уважали два різні переклади за рівноцінні). З наведеного видно, що перша з трьох найпопулярніших назв мала поважну перевагу над іншими.

У своєму комунікаті до преси центр закінчив свою аналізу вислідів анкети таким ствердженням: ,,На підставі вислідів переведеної анкети Управа УТЦА вважає, що прийняття єдиного перекладу для ,,Ю-Ес-Ей" у формі **З'єднані Стейти Америки** (скорочено ЗСА, у вимові зе-ес-а) є для більшости побажана. Остаточне рішення в цій справі належатиме Академії Наук у вільному Києві". (Комунікат підписали ред. Вячеслав Давиденко, як голова УТЦА, А. Вовк, як заступник, і З. Ґлов'як, як секретар).

Переклад ,,Ю-Ес-Ей" за останніх 25 років

Проголошення у пресі вислідів анкетного опитування в справі перекладу мало далекосяжні наслідки. Хоч УТЦА не накидав громаді найбільше популярну назву, бо не уважав, що в його компетенціях є проголосити її обов'язковою, діяспора в Новому світі прийняла саму ідею такого опитування як і його вислід дуже прихильно, а то й зі захопленням. В користь результату анкети промовляли не тільки мовні та логічні арґументи, але головно його компромісовість, можливість погодити досі непримиренних противників. Одначе ні НТШ, ні УВАН не зайняли жодного офіційного становища до наради, анкети та її вислідів. Тоді українська громада рішила впроваджувати новий переклад назви ,,Ю-Ес-Ей", не чекаючи на його офіційну апробату. Новий переклад поширився скоро в пресі, громадських, політичних та професійних організаціях діяспори. До року назву З'єднані Стейти Америки прийняли обидва щоденники ,,Свобода" (16-го березня 1968 року) і ,,Америка". У передовиці, присвяченій цій справі, під заголовком ,,Мала, велика зміна" редакція ,,Свобода" писала:

> Поминаючи суттєво-мовні арґументи, яких вистачичило б, щоб цю зміну перевести, УНСоюз і його видавництво приймають її ще з таких міркувань: українці на батьківщині в справі визначення поправної української назви для американських стейтів не мають можливостей забрати голос. Коли ж мова про українців у вільному світі, то в цій справі був і є повний хаос. Вихід з цієї ситуації може бути тільки один: прийняти нову назву, яка всі ці проблеми розв'язувала б. Вважаємо, що наш Термінологічний Центр авторитетно таку розв'язку знайшов. ...Сподіваємось, що її приймуть також наші наукові установи, всі наші видавництва у вільному світі, вся наша сучасність" (,,Свобода" з 19-го березня 1968 року).

Закінчення буде.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1992-ГО РОКУ.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
13 Клем Катерина
15 Залуцький Джеймс
29 Нербецький Мавра
43 Буцієрка Таня
146 Бабій Маланя; Мелимуха Андрій, Марко; Онишків Леся; Шарон Еріка, Іван
163 Секлецький Христина
170 Балієт Андрій
172 Терпстра Христина; Гаврушенко Бриян
174 Рудницький Маркіян, Томас
182 Мельник Андрій
184 Віліямс Шелсея
206 Елінгтон Елисавета
231 Рутледж Патрік, Томас
259 Амстронг Данило, Рашель Христофор
266 Шавер Кортній
271 Моріх Антоній
277 Мовчан Данило, Тейко; Покора Роман
285 Франчук Віра, Еріка, Курт
320 Бойко Андрій
348 Де Сантіс Ангеля
358 Зига Леся
380 Касі Олександер, Михайло
385 Жовнірович Марко
399 Голойда Катерина; Мулик Роман
416 Онуфрик Андріяна
434 Ковалів Стефанія; Мюллер Касандра; Немців Ігор Сокульський - Дольницький Марія
450 Добрянський Роксоляна
777 Шелос Роберт

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
7 Ґлус Юдит
63 Васик Дженіфер
96 Василик Михайло
147 Цар Іван мол.
230 Сентафанті Матев
233 Ганчарик Престон
240 Смечик Василь
364 Бдзіль Іван
383 Гуско Григорій
416 Мацюк Люсі
438 Терлецький Микола

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
174 Боднарук Віра
368 Бергман Ніколя '4), Христина
424 Пасічник Кійра

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ СУМИ АБО КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
120 Кармазин Ліза
231 Кейт Патрик; Пастушик Памеля
237 Михальців Василь

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
32 Петрус Наталка
40 Корапі Сусанна
155 Лавренс Анна /4
338 Селембо Джойс
422 Мосіюз Адріянна
496 Тседжер Віталій, Тетяна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
146 Боннарук Віра
345 Пасічник Кійра

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
7 Ґойс Юдит
96 Василик Михайло
136 Кейкіш Катій
147 Цар Іван мол.
233 Гончарик Престон
240 Смечик Василь
347 Міллер Аманда 2
364 Бдзіл Іван
383 Гуско Григорій
409 Шафер Іван, Шанон
438 Терлецький Микола

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
7 Демко Варвара
28 Гординський Андрея
42 Гілермеєр Джой
66 Вирста Михайло
153 Данилів Надія
170 Пелегріно Анастасія
171 Тхір Мелания
194 Левицький Андрій
204 Сурмач Дарія
209 Кушнір Олександра
214 Чижович Михайло
266 Тініреля Ерік
277 Нельсон Тамара
281 Кушнір Сейн
282 Гренцишин Мішель
287 Онуфрів Наталка
353 Сігел Кім
353 Ратич Наталка
360 Боднарський Олена
380 Леціщин Михайло
408 Воробець Наталка
432 Проців Марія
490 Ярема Анна, Петро

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
13 Мокей Гелена; Сосяк Євген
37 Мець Христофор
62 Бояновський Карол, Христина
63 Васик Дженіфер; Джонсон Марія; Файкош Денис
102 Метросевич Йосиф
112 Аллен Амій; Добрянський Матев
146 Кісіль Ярослав
170 Бачик Дана, Христина; Білик Марія
281 Джендрас Річард
287 Брадій Михайло
320 Подгорняк Григорій
349 Драган Дарія, Мартін, Надіна, Шарон; Рекція Джеймс; Шерил
352 Ґлейм Катерина
353 Скиба Алексій
361 Настин Данній
362 Семка Валентина, Юрій
371 Беднарський Марта
372 Фариняк Давид, Григорій
379 Барієр Арлена, Річард, Розамарія, Сандра
385 Панчишин Джансон

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
22 Новак Лана; Перун Марія
27 Гайдучок Леонард
42 Рутецький Константин
47 Муха Лія
53 Касій Брійн
61 Цопка Оксана
59 Пистій Синтія
63 Писоні Тереза
83 Кушнір Мирон
107 Робінсон Лариса
146 Степнівський Катерина
153 Сидоряк Ігор
155 Гринишин Оксана; Логуш Марта; Тісельський Олег
161 Лайгтман Едвард мол.
164 Бутрей Тимко
172 Михайлів Андріяна; Коцюба Євген
200 Пухала Аніта, Мирослав
206 Елінгтон Андій
217 Мезенців Михайло
231 Гермс Бринн, Таня; Шіфер Бреділй
259 Амстронг Нансі; Пітула Стефан
271 Вууд Михайло
277 Іваник Христофор; Кузьма Олександер; Покора Богдан
287 Лаврук Любомир
316 Копій Роберт
317 Маринюк Стефан
385 Стефанишин Іван, Павло
388 Баран Роман
409 Міннер Давид
452 Шевців Гелена
459 Дребич Христофор
476 Куліш Іван, отець
496 Дрофіяк Іван
777 Бемко Іван; Боднієвич Ярослав; Заварський Патриція Роберт; Ніжникірк Джейл; Чорний Маделіна

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
88 Шпак Варвара
113 Кавіджа Гелена
123 Нагурний Анна
153 Дармограй Володимир *
204 Крупський Наталія; Новак Іван *; Рудик Віра
206 Дзюбанюк Петро Дж. *
220 Гнатишин Володимир; Перун Катерина
230 Волошин Євген *; Драгус Іван *; Карпик Павло, Стефанія 2; Рух Кароліна
233 Стефанчак Зоряна
264 Турко Іван *
277 Винярський Розалій 2, Софрон *; Демайо Донна; Грот Стефанія; Петерсон Стефанія; Яцух Михайло *
321 Фуга Джойсі
347 Ласенка Едвард *
383 Гуськo Григорій *
421 Гнатюк Йосиф *

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
174 Боднарук Анна, Михайло
368 Бергман Річард (шість) 6 *
424 Пасічник Гелена
430 Шуль д-р Андрій

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
32 Трімблі Юрій мол. *
45 Ювзак Роберт *
59 Федун Іван
86 Лейшман Павло *
113 Філліррі Донна; Рич Петро мол. *
155 Абруззі Катерина
206 Намака Григорій *
238 О'Садча Павло *
257 Блеклій Амелія; Гомула Симон; Юмлянд Ольга
352 Лесик Ігор *
421 Гнатюк Йосиф *
423 Назаревич Роман, Христина
496 Бас Ніна; Крищук Михайло; Семенюк Володимир

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
146 Боднарук Анна, Михайло
153 Шуль д-р Андрій
345 Пасічник Гелена

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
22 Перун Марія
47 Купа Василь
88 Шпак Варвара
113 Кавіджія Гелена
153 Дармопрай Володимир *
204 Крупський Наталка; Новак Іван *
206 Дзюбанюк Петро 2 *; Картер Брус *
264 Турко Іван *
277 Винярський Розалі 2, Софрон *; Петерсон Стефанія
285 Скібіцький Марія, Олексій *
287 Мілянович Анна
383 Гуско Григорій *
458 Гіль Ірина; Прибила Анна
474 Покинборода Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Костевич Марія
23 Бінковський Петро *
38 Ґонза Яцкелина
39 Павлів Марія
48 Гац Матіна
49 Андрушків Анна
57 Омецінський Володимир *
59 Куцьо Василь *; Пендаківський Ігор
105 Федун Ореста
116 Скорупський Бронислава
153 Когут Теодосія
191 Білинський Володимир *
192 Сенишин Рома
194 Кравець Юрій; Місналак Віктор *
209 Кушнір Анна, Ірена, Петро *
277 Боджуцький Єва, Михайло *
281 Дворський Ірена; Кордецький Марія, Михайло *
287 Магун Лариса
316 Івансон Василь *
337 Ганас Орест *
367 Котлярчук Анна, Ярослав
421 Патрилюк Олександер *
422 Сорока Василь *
427 Лоєк Василь *
432 Мацюк Євстахія; Проців Наталка; Соколик Оксана
433 Копистянський Ярослава
437 Вірло Володимир *, Ольга; Яриш Андрій
442 Карпюк Петро
450 Процик Володимир *
458 Максим Люба

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Демчук Анна; Михайлів Марія
13 Ільницький Григорій *; Сосяк Михайло *
14 Сінтша Олександра
15 Іщенко Іван
47 Купа Анна; Морикан Анна
53 Годованець Ярослав
78 Барто Катерина, Рональд *
112 Аллен Джеймс *, Роберт *; Бочар Роберт *; Брунсон Леонард *; Добрянський Тимотій *; Оленчук Іванна, Катерина, Ліза, Тамара; Савчак Адам *, Едіт
114 Репа Йозифіна; Черевайко Микола
120 Голланд Іванна; Монтіні Іван *
123 Нагурний Анна
130 Стефура Дмитро
147 Гуцайлюк Євген *, Дебора, Іван мол. *
153 Артимишин Богдан *
155 Русик Елеонор пейд ап "О"
165 Воджон Дуглас *
170 Білик Богуслав *; Медай Гелена пейд ап "О"
183 Баран Іван *
191 Терновський Петро
222 Сушко Христина
230 Раповий Стефан мол. *
240 Де Анджельо Бонні; Полянський Іванна
277 Демайо Донна; Грот Стефанія; Якух д-р Михайло
288 Попович Іван
290 Хома Марія
321 Фуга Джойс
332 Мазепа Катерина, Казмер *
347 Ласенко Едвард мол. *; Найда Анна
348 Андрушенко Марія; Ґледжорн Лінда; Івоні Волошин Марія; Пальмер Катерина
353 Паславський Гелена, Ярослав *
382 Рудиман Йосиф *
385 Дорощак Іван; Панчишин Евелин
397 Ванчицька Оксана
409 Пребиш Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
5 Двигайло Григорій *; Гуфнагел Анна; Ковалівський Стефан *; Череватюк Стефанія
7 Бойків Руссель
25 Бодляк Михайло
39 Васник Йосиф 2 *
42 Безпалько Гелена
45 Матолиш Фред *
55 Джойс Джеймс *
56 Сако Іван *
75 Приставш Іванна
76 Шуй Филип
83 Білинський Ігнатіюс
94 Югель Олександер; Савчук Микола *
113 Роман Стефан *
120 Бур Павло *
137 Хрін Річард *
146 Глоник Марія; Корбіяк Антін
147 Пещений Володимир *
153 Леськів Марія
167 Чернявський Микола
171 Самборський Йосиф *
172 Мацьків Станіслав 2
173 Маланчук Зенон
174 Козак Едвард 2
180 Мартинюк Гелена
183 Дідик Анастасія 2; Сведа Павло 2 *
194 Салдан Марія; Чорнодольський Клавдія
204 Марко Оксана
216 Тарнавський Остап *
234 Крейц Леон *
239 Сопко Анна
240 Добромільський Василь 2.
242 Чабін Давид *
245 Скоропад Василь *
247 Гринишин Стефан *
248 Лабіак Петро *
257 Новак Микола *; Голубичко Юлія
274 Фурса Марія
287 Бойчак Павло *
288 Карпіяк Іван
293 Чучман Марія; Голдун Павліна
296 Келер Андрій *
301 Шиманський Богдан
305 Корінчок Микола *
316 Бойко Дмитро
325 Міхайлюк Адам *
350 Хома Андрій *
364 Воляник Стефанія 2; Йосепчук Дмитро
367 Шавранський Михайло
370 Миронюк Григорій *; Гузар Іван *
379 Білик Яків 2 *; Сидор д-р Павло *
385 Семерозум Гелена
432 Труш Анна
438 Довбенюк Микола
442 Чучман Марія
450 Мороз Михайло
458 Чудійович Богдан
471 Крутиголова Володимир
488 Бакович Теодора

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
22 Перун Марія
42 Рутецький Константин 2.
83 Кушнір Мирон
146 Степнівська Катарзина
182 Марченко Юрій
183 Аббот Джоцелина
200 Пучала Аніта, Мирослав
271 Вууд Михайло
287 Лаврук Любомир
496 Дрофіяк Іван

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
368 Бергман Марія, Річард *

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
22 Курко Іван *
83 Гровс Арт Антоній мол. *; Кузевич Микола *
127 Ганущак Михайло *
155 Бойко Іван *, Чарлс *
257 Кунчак Анатолій
277 Дутка Марія, Христина; Курдович Олександра, Теодор *
349 Журавецький Петро *
442 Ковальський Ігор; Говдель Єлисавета
496 Витвицька Євгенія; Крищук Михайло *; Семенюк Володимир *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
379 Бергман Марія, Річард

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Бошак Анна
66 Білик Тамара
83 Михалко Стефанія
120 Кріль Іван *
168 Галушка Юлія
171 Шпак Роза
230 Козіоринський Григорій *
269 Ілющенко Ренальд *
277 Ганчарик Петро *
290 Гудима Богдан
330 Русин Іван *
345 Гноєвий Анатолій

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

Стан з 30 вересня 1992

Кляса	Число
Кляса T16	77
Кляса P70	71
Нові кляси	
Кляса W	32
Кляса E18	1,856
Кляса E20	2,108
Кляса E65	257
Кляса P20	2,963
Кляса P65	150
Кляса TP65	1,134
Кляса T23	207
Кляса WSP	446
Кляса SP-E65	473
Разом 30 вересня 1992 року	**9,774**

Забезпечення департаменту дорослих:

Кляса	Число
Старий рід	7
Кляса P70	16
Кляса T	336
Кляса W	7,970
Кляса P20	5,015
Кляса E20	4,422
Кляса E65	1,471
Кляса P65	683
Кляса DP60	114
Кляса DP65	620
Кляса SP-W	458
Кляса SP-E65	226
Кляса ADD	5,496
Кляса T10	510
Кляса T5	117
Кляса DT30	5
Кляса ART	22
Дорослі члени з молодечими грамотами:	
Кляса W	0
Кляса P20	315
Кляса E20	184
Кляса P65	29
Кляса E65	75
Кляса E18	3
Разом 30 вересня 1992 року	**28,094**

ЗІРКОЮ (*) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ВКЛАДКИ ЯКИХ НЕ ВКЛЮЧАЮТЬ ПЕРЕДПЛАТУ „СВОБОДИ".

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 серпня 1992	17,410	42,747	5,513	65,670
Активні члени (Приріст у вересні 1992)				
Нові члени	47	50	11	108
Прийняті наново	11	71	—	82
Прийняті з перехідними листами	7	10	2	19
Зміни кляс забезпечення	4	—	—	4
Прийняті з Деп. Молоді	—	—	—	—
Разом	**69**	**131**	**13**	**213**
(Убуток у вересні 1992)				
Суспендовані	10	19	18	47
Відійшли з перех. листами	2	4	—	6
Зміни кляс забезпечення	4	—	—	4
Відійшли до дорослих	—	—	—	—
Померли	—	78	—	78
Вибрали гроші	13	22	—	35
Відійшли з вип. п. сум забезпечення	24	43	—	67
Виплатили вповні вкладки забезпечення	37	64	—	101
Відійшли на част. вип. забезп.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. забезпечення	—	—	—	—
Вигасла важність забезпечення	—	—		12
Разом	**90**	**230**	**30**	**350**
Члени, які виплатили вкладки: (Приріст у вересні 1992)				
Виплачене забезпечення	37	64	—	101
На безпл. продовж. забезп.	6	8	—	14
Разом	**43**	**72**	**—**	**115**
(Убуток у вересні 1992)				
Померли	7	42	—	42
Вибрали готівку	9	12	—	21
Повернені в активні	2	11	—	13
Вигасло продовж. забезп.	4	8	—	12
Разом	**15**	**73**	**—**	**88**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця вересня 1992	**17,417**	**42,647**	**5,496**	**65,560**

УВАГА

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ І ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТОСУВАТИСЬ:

Ті ПОВНОЛІТНІ ЧЛЕНИ ТА ЧЛЕНИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ, ЩО ТУТ ПРОГОЛОШЕНІ В РЕКОРДОВОМУ ЗВІТІ ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1992-ГО РОКУ, ЯК СУСПЕНДОВАНІ, МОЖУТЬ БУТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ, ЯКЩО ЗГОЛОСЯТЬСЯ ДО СЕКРЕТАРІВ СВОЇХ ВІДДІЛІВ І ЗАПЛАТЯТЬ ЗА ЧАС СУСПЕНДИ ВКЛАДКИ, БО ІНАКШЕ ЧЛЕНИ БУДУТЬ ПОЗБАВЛЕНІ ВСІХ ЧЛЕНСЬКИХ ПРАВ, ЗАПОМОГ І ПРИВІЛЕЇВ, ЗАВИНЯТКОМ ТИХ ПРАВ, ЯКІ Є ЗАСТЕРЕЖЕНІ ГРАМОТОЮ І СТАТУТОМ.

ТЕ САМЕ ВІДНОСИТЬСЯ ДО ЧЛЕНІВ, ЯКІ ВПРОДОВЖ ВЕРЕСНЯ 1992-ГО РОКУ НЕ ВЗЯЛИ ПЕРЕХІДНИХ ЛИСТІВ І ДОСІ НЕ ЗГОЛОСИЛИСЯ ДО ІНШИХ ПОВНОПРАВНИХ ВІДДІЛІВ.

ВОЛОДИМИР СОХАН,
ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1992-ГО РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	131.43	156	334.73	328	339.05
2	70.81	157	118.59	330	817.89
3	150.95	158	398.85	331	211.13
5	1,720.01	161	861.24	332	130.69
6	70.93	162	253.41	333	163.09
7	777.44	163	716.17	337	2,102.92
8	648.62	164	257.88	338	29.40
9	87.25	165	81.23	341	59.05
10	62.43	166	381.91	343	71.77
11	15.64	168	162.77	345	913.05
12	166.73	169	582.54	347	1,189.17
13	2,662.81	170	1,438.68	348	494.09
14	380.28	171	1,460.40	349	1,175.24
15	1,635.54	172	1,103.69	350	349.82
16	277.70	173	729.67	352	398.88
17	388.11	174	2,123.98	353	655.80
19	339.27	175	346.90	354	70.81
20	370.63	177	66.55	355	155.29
21	249.02	178	183.97	356	188.93
22	1,008.85	179	106.41	358	609.67
23	66.38	180	455.52	360	3,359.57
24	1.65	182	231.53	361	899.41
25	1,130.24	183	475.93	364	475.27
26	13.35	184	644.16	368	662.03
27	1,163.21	190	25.32	370	281.23
29	142.29	192	162.86	371	933.46
31	376.23	193	8.00	372	722.78
32	668.29	194	942.06	373	133.41
34	15.92	200	2,155.36	374	323.53
37	702.33	203	561.39	375	1,115.89
38	188.42	204	733.90	376	15.40
39	1,419.48	205	95.37	377	98.52
40	107.66	206	1,347.90	378	342.32
42	8,056.68	211	78.45	379	2,309.16
43	46.60	212	41.71	380	56.60
44	21.58	214	79.80	381	81.55
45	196.84	217	1,468.99	382	177.00
47	915.12	218	51.88	383	663.29
48	633.66	220	656.14	385	1,176.18
49	99.49	221	804.86	389	273.09
50	77.47	224	102.06	390	189.29
53	482.12	226	201.66	394	97.24
55	512.81	230	542.91	399	1,445.55
56	802.61	231	566.72	401	339.84
57	435.59	234	330.39	402	203.92
58	262.44	235	103.48	403	116.21
59	905.95	236	284.43	407	417.47
62	22.63	238	2,465.67	408	927.03
63	3,001.56	240	1,062.13	409	478.22
66	174.57	241	128.14	412	187.84
67	41.04	242	1,657.91	414	772.50
70	1,077.62	243	26.97	415	137.76
73	115.86	245	1,061.99	416	58.62
78	795.14	247	67.07	417	79.96
81	40.82	248	108.56	421	471.70
86	360.83	253	104.08	422	767.48
88	1,779.51	254	610.32	423	560.40
91	59.95	256	490.73	424	3,572.88
92	99.02	257	623.95	430	667.16
93	302.47	258	4.02	432	1,475.36
94	2,241.91	259	413.98	433	1.80
95	192.12	260	48.81	434	731.72
96	290.86	261	204.64	437	723.39
98	90.51	264	23.60	439	577.65
100	4.97	266	1,093.67	440	336.76
102	640.57	268	183.21	444	305.35
103	77.96	269	318.53	451	1,003.62
104	93.11	271	1,740.05	452	308.01
105	7.87	275	192.11	454	259.08
106	364.99	276	750.77	455	314.06
107	145.76	277	3,005.77	456	136.07
108	17.39	280	19.22	457	135.36
109	36.17	281	428.67	458	1,179.32
112	402.03	282	426.71	459	203.58
114	250.05	283	367.06	461	134.10
115	397.48	285	465.94	462	401.72
116	244.51	286	123.29	465	599.50
119	44.72	288	33.69	466	189.52
120	434.89	290	222.11	467	133.52
121	323.79	291	379.18	470	4.10
122	97.65	292	1,503.40	471	666.26
123	1,553.54	293	287.88	472	414.92
126	11.46	294	9.95	473	375.12
127	730.48	295	98.74		
128	183.67	296	31.32	474	140.91
129	382.71	301	518.17	476	6.11
130	294.92	303	33.60	479	122.56
131	415.25	304	310.64	481	202.80
132	39.17	306	91.34	484	680.01
133	758.28	307	399.13	486	186.77
134	324.38	312	23.46	487	158.76
137	352.74	316	1,518.10	489	530.00
141	35.15	317	213.64	490	298.29
142	108.07	318	50.22	496	1,427.42
143	121.70	320	261.92	497	72.98
145	62.25	321	1,000.00	498	126.78
147	585.39	322	186.21	500	367.81
149	61.95	323	113.40	502	157.98
151	72.06	324	255.05	503	176.42
154	811.99	325	699.06	506	6.04
155	636.92	327	830.97	777	1,520.93

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 157,131.33

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	6.20	164	15.70	341	2.45
6	22.00	166	9.20	345	2.90
8	44.40	168	8.60	347	28.40
10	8.30	170	30.15	348	38.80
14	9.20	171	26.45	349	34.10
15	14.20	172	35.20	350	3.20
16	34.60	173	20.75	352	23.30
20	17.50	174	63.20	355	11.00
22	95.50	175	11.00	358	40.80
25	51.10	178	3.35	360	156.40
27	38.45	180	11.65	371	11.85
29	1.75	183	14.80	372	8.30
32	35.85	194	1.75	374	29.80
37	2.45	200	58.50	375	5.70
42	6.50	204	14.20	378	8.15
44	6.55	206	23.10	383	6.50
47	59.20	214	12.00	385	37.45
53	19.50	217	18.30	394	11.00
55	5.00	221	41.95	399	13.00
59	32.50	230	8.15	401	20.20
62	8.30	231	45.25	402	22.25
66	13.20	235	8.30	407	1.75
70	47.10	240	67.85	408	3.20
78	15.65	242	39.30	409	30.30
88	25.80	243	11.00	412	22.00
93	12.00	245	6.25	415	4.80
94	55.30	247	0.75	422	9.60
95	11.40	248	2.55	423	23.90
96	6.75	253	2.00	424	9.70
102	0.85	254	9.20	430	6.50
105	14.80	257	31.70	434	37.90
106	4.80	259	6.50	437	3.25
107	16.60	261	40.65	439	7.50
108	0.85	266	71.70	444	15.75
115	31.20	269	27.80	452	17.50
116	18.05	271	18.85	454	19.50
121	2.20	277	3.35	455	26.00
127	28.20	282	18.35	458	30.50
131	2.90	283	19.50	459	0.85
133	21.30	290	8.30	465	11.10
142	2.25	291	11.00	471	32.00
147	57.40	292	51.90	472	9.75
149	9.20	320	9.30	473	13.50
151	6.50	325	11.00	484	28.20
155	14.95	327	22.95	490	8.70
156	16.70	328	19.25	496	64.75
162	13.00	333	21.30	497	3.20
163	6.50	337	37.00	503	6.65

Вкладки зібрані в усіх клясах Акцидентового Забезпечення 2,989.25

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1992 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
22	Еммелін О. Длубіш	50.00
22	Анна Каган	50.00
22	Бессі Пашко	50.00
29	Ольга Еліс Маліщак	50.00
37	Анна Б. Рекляітіс	50.00
37	Юлія Віг	50.00
39	Марія Гриник	50.00
55	Марія Гавріленковська	50.00
55	Джан Гавріленковський	50.00
55	Ольга Канарчук	50.00
55	Марія Рибак	50.00
67	Марія Нищот	50.00
78	Іван Карло Нуш	100.00
83	Анастазія Черепаха	50.00
83	Давид Меровіц мол.	50.00
104	Еліяс Воробель	50.00
121	Михайло Н. Ґадз	50.00
121	Ліан Фатюк	50.00
147	Розалія Марковіч	50.00
155	Джан Лопожанскі	50.00
161	Андрій Джула	50.00
163	Анна Бускі	50.00
194	Петро Кіра	50.00
221	Пітер Такой	50.00
217	Варвара Мальован	50.00
245	Марія Калужна	10.00
245	Юстина Надрага	50.00
254	Ніна Канівець	50.00
281	Іван Польовий	50.00
287	Людвіка Васильців	50.00
288	Володимир Копчук	50.00
288	Параня Могильська	50.00
288	Ольга Мушастий	50.00
288	Волтер Загвоскі	50.00
333	Володимир Боберський	50.00
356	Гриць Дмитрів	50.00
364	Марія Гіба	50.00
364	Серафіна Ковбасюк	50.00
382	Мейбел Гаракель	50.00
	Разом	**1,960.00**

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1992 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
1	Марта Козьол	1,000.00
13	Джан Зендран	500.00
13	Джан Зендран	1,000.00
17	Ольга Береза	1,500.00
27	Джозефіна Драч	1,500.00
27	Борис Ольшанівський	5,000.00
32	Антоніна Сапіга	500.00
32	Антоніна Сапіга	2,000.00
32	Антоніна Сапіга	2,000.00
39	Анна Вовк	1,000.00
42	Миколай Палига	500.00
53	Юрій Кишакевич	1,000.00
53	Ольга Леско	1,000.00
94	Стів Антонов	500.00
96	Михайло Коваль	1,000.00
113	Дональд Шеффер	500.00
113	Степан Роман	500.00
114	Федор Нагуляк	1,000.00
125	Йоганна Люсіл Серемак	1,000.00
137	Василь Боднарський	1,000.00
147	Френк Барнак	1,000.00
147	Ольга Лагоский	1,000.00
170	Іван М. Кулич	1,000.00
170	Іван М. Кулич	1,000.00
179	Віліям Павліч	1,000.00
182	Микола Бояр	1,000.00
194	Александра Ямрозик	500.00
194	Василь Савицький	1,000.00
206	Ольга К. Гардінк	1,000.00
220	Михайло Редош	1,000.00
226	Лідія Кузмич	500.00
226	Теодор Ля Гвардія	1,000.00
230	Віліям Гевко	1,000.00
230	Катерина Савчак	1,000.00
234	Стефан Юрчак	500.00
239	Френк Вочок	1,500.00
242	Дейвід Чебін	1,000.00
242	Роза Сілео	1,000.00
245	Віліям Скоропад	500.00
254	Антоній Платош	500.00
259	Дженетта Пронобіс	1,000.00
264	Д-р Осип С. Корба	500.00
274	Степан Сенедяк	500.00
274	Степан Сенедяк	2,000.00
282	Юрій Гезей	500.00
282	Галина Качмар	500.00
285	Василь Медяник	1,000.00
292	Леон Роман Гординський	1,000.00
316	Дмитро Бойко	500.00
353	Михайло Семчишин	1,000.00
353	Михайло Семчишин	1,000.00
358	Анатоль Валюх	500.00
364	Дмитро Йосипчук	500.00
371	Домінік Кшиновек	500.00
371	Домінік Кшиновек	500.00
379	Степан Косоновський	500.00
380	Кармела Кость	1,000.00
385	Осип Садовський	1,000.00
417	Василь Дробоцький	1,000.00
457	Митрофан Нешта	500.00
489	Д-р Константин Кебало	2,000.00
	Разом	**59,000.00**

КАНАДА

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
341	Параня Стеткевич	1,000.00
407	Михайло Шафранюк	2,000.00
416	Акіліна Андросюк	1,000.00
451	Анна Мельничук	1,000.00
	Разом	**5,000.00**

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ ПРИБУТКИ ЗА ВЕРЕСЕНЬ 1992 Р.

Членські вкладки $488,602.42
Прибутки книгарні і друкарні 72,184.67
Прибутки від інвестицій:
Бондів $420,380.63
Реальності в Кергонксоні, Н.Й. 174,865.03
Гіпотечних позичок 36,840.61
Членських позичок 2,753.98
Уділів 16,504.22
Банків 6,785.94

Разом $1,218,917.50

Звороти:
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників 17,002.10
Коштів канцелярії у Вашінґтоні 1,992.28
Податків від заморгеджованих реальностей 217.33
Премії шпитального забезпечення працівників 1,388.31
Банкові оплати 20.00
Дозрілих вивінувальних грамот 1,000.00
Стипендії 550.00
Грошові звороти 1,581.14
Винагорода відділових секретарів 1,464.15

Разом $25,215.31

Різні прибутки:
Пожертви до Братського Фонду $1,389.92
Переносне конто-платні $11,925.86
Зиск при продажі бондів 45,935.00
З продажі анг. Енц. Українознавства 435.00
Дивіденди 186.65
Переносне конто 560,015.00
Пожертви для Фонду Відродження України — УНС 13,480.27

Разом $633,367.70

Інвестиції:
Дозрілі і продані бонди $1,343,404.20
Сплачено гіпотечних позичок 83,700.57
Сплачено членських позичок 117.27
Разом $1,427,222.04

Разом загальний прибуток на вересень 1992 .... $3,304,722.55

ВИДАТКИ ЗА ВЕРЕСЕНЬ 1992

Виплати членам:
Виплати пенсійних грамот 457.67
Грошові звороти 27,091.86
За дозрілі вивінувальні грамоти 60,146.00
Посмертні допомоги 64,000.00
Відсотки від посмертних допомог 746.38
Вкладки за дітей, яких родичі померли 186.14
Премії за реасикурацію 1,688.52
Дивіденда членам 372.85
Повернені вкладки 18,511.71
Допомога з Фонду Братського 1,960.00
Стипендії 7,100.00

Разом $182,261.13

Видатки:
Канцелярія у Вашінґтоні $17,812.83
Союзівки 246,869.29
Книгарні і друкарні 60,009.19
„Свобода" за орган 89,164.56
Організаційні видатки:
Оголошення 2,219.28
Лікарські бадання нових членів 373.35
Винагорода обласних організаторів 10,192.57
Винагорода Відділових секретарів 371.09
Винагорода Відділових організаторів 17,969.37
Кошти подорожей обласних організаторів 3,898.04
Кошти обласних засідань 2,208.16

Разом $451,087.73

Платні, забезпечення і податки:
Платня головних урядовців $18,182.86
Платня працівників 53,365.94
Премії за шпитальне забезпечення працівників 118,386.97
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників 29,262.80
Канадські податки від інвестицій 4,425.00
Канадські Корп. податки 158.58

Разом $223,782.15

Загальні адміністративні видатки:
Кошти актюарія і статистики $2,200.00
Банкові оплати 10.00
Книжки і друки 1.00
Вкладки до братських конгресів 35.00
Меблі і машини 2,629.00
Загальні канцелярійні видатки 1,602.78
Оплати до асекураційних урядів 985.50
Кошти правні 875.00
Кошти канадської канцелярії 350.00
Поштові оплати 3,256.96
Кошти друків і приборів 921.70
Обслуга машин 617.04
Кошти телефону 3,004.64
Загальні кошти подорожей 4,342.41

Разом $20,831.03

Різні видатки:
Кошти інвестиції 300.00
Страта при продажі бондів 62.00
Кошти українських публікацій 17,500.00
Дотації 1,750.00
Спортова акція 1,270.55
Переносне конто платні 11,925.86
Виплати Фонду Відродження України — УНС 6,768.00
Кошти компютеризації 14,150.00
Чинші 762.75
Відсотки від закуплених бондів 4,309.02
Переносне конто 560,000.00

Разом $618,798.18

Інвестиції:
Закуплено бонди $1,926,190.48
Уділено гіпотечні позички 462.80
Закуплено уділи 13,386.49
Уділено позички на підклад грамот 9,303.98
Капітальний ремонт на Союзівці 3,500.00
Закуплено елект. машини 310,000.00

Разом $2,262,843.75

Видатки за вересень 1992 .... $3,759,603.97

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$2,897,264.11	**Фонди**	
Бонди	46,885,633.48		
Уділи	1,646,111.66		
Гіпотечні позички	4,727,454.23	Забезпеченевий	$68,200,155.75
Позички на грамоти	629,731.90	Акцидентовий	2,019,617.82
Реальності	2,866,744.33		
Друкарські і електронічні машини	663,440.13	Братський	(1,469,552.07)
Позичка для Корпорації Дому УНС	6,711,911.00	Сирітський	427,056.25
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04	Захисту	(2,096,789.36)
		Наглої потреби	52,353.49
Разом	**$67,132,841.88**	**Разом**	**$67,132,841.88**

ОЛЕКСАНДЕР БЛАГІТКА,
головний касир

УКРАЇНЦІ!
НАШОЮ МЕТОЮ
Є ЗАБЕЗПЕЧИТИ
В УКРАЇНСЬКОМУ
НАРОДНОМУ СОЮЗІ
КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ
І УКРАЇНКУ, ЯКІ ЖИВУТЬ
В АМЕРИЦІ Й КАНАДІ!

ПОВІДОМЛЕННЯ
Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів.

НЕ ПІЗНІШЕ, ЯК ВПОЛУДНЕ
24-го ГРУДНЯ 1992 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1992 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше як у ЧЕТВЕР, 24-го ГРУДНЯ 1992 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

ГРОМАДЯНИ! Негайно зверніться до місцевого секретаря чи організатора УНСоюзу, або пишіть прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сіті за інформаціями про Союзове забезпечення. Пам'ятайте про народну приповідку: БЕРЕЖЕНОГО ГОСПОДЬ БЕРЕЖЕ!

УКРАЇНА БАГАТА, АЛЕ ЗАНЕДБАНА. ДОПОМОЖІТЬ ЇЙ СТАТИ НА ВЛАСНІ НОГИ.

ПЕРЕШЛІТЬ ВАШУ ДИВІДЕНДУ І ПОЖЕРТВУ НА ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

50-річчя Української Повстанської Армії в Чикаґо

День 25-го жовтня 1992 року став днем вшанування 50-річчя УПА в Чикаґо. Святкування розпочалися врочистою Архиєрейською Літургією в катедрі св. Миколая в намірення всіх борців за волю України того історичного періоду, а Владика Іннокентій пригадав знаменні слова великого Митрополита Андрея, що „жертвами поколінь здобувається волю народу”.. У Панахиді, крім ветеранів УПА, участь взяли почоти комбатантів- -дивізійників та молодечих організацій.

О год. 2-ій по полудні, в залі школи св. Миколая, розпочалась друга частина святкувань: на залю, двома рядами, повагом, але й піднесенням, ввійшли учасники УПА—ті, яким доля, за велінням Всевишнього, дозволила дочекати і до 50-річчя й Незалежности України! Попереду ввійшла з наруччям троянд, дочка покійного члена УПА, „Сокола” — Михайла Федака, Христя Верещак з донечкою Ларисою і внуком упівця Володимира Макарука, Миколою Іванюком, і ті двоє найменших обдарували трояндами колишнє вояцтво. — Це приємна несподіванка. Відтак відбулась презентація-відчитання усіх присутніх і неприсутніх упівців, в тому числі й тих, що вже навіки відійшли.

На сцені побратими-комбатанти і почоти молодечих організацій перевели святочний апель, відтак голова Громадського комітету д-р Мирослав Харкевич, відкриваючи свято, сказав про всю цю реальність, як про чудо! Хто ще недавно міг би припускати, що українські повстанці, які залишились в живих з тисяч полеглих, чи недомучених по Сибірах, яких опаплюжувано найбруднішими епітетами, машеруватимуть центральною вулицею столиці Києва у вільній незалежній Україні!

До цього радісно відкриття посував фраґмент вірша Романа Завадовича „Слово про вірний ліс” в мистецькій інтерпетації Олега Березюка зі Львова, з цікавими особистими заувагами, як до шкільної молоді в Україні пробивались часом краплини справжньої історії крізь густу стіну брехні. Ця історія має вже повне право прилюдности...

Святочне слово приїхав сказати гість з Ню Йорку, д-р Мирослав Прокоп — історик, політолог, в сорокові роки провідний член ОУН на рідних землях, співтворець і член Української Головної Визвольної Ради, один із тих, які мали відношення до творення УПА. Промовець, з перспективи піввіку, давав відповідь, чому в час зудару двох імперіялізмів, гітлерівського і совєтського, заіснувала потреба творення збройної сили. Провідною думкою було ствердження: „Немає нічого більш траґічного, як безборонний нарід”. Д-р Прокоп пригадав сумно-трагічний досвід з 1932—33 років: мільйони беззахисних і заморених голодом, і друге — поневолений нарід немає вибору, мусить сам боронитися. Д-р Прокоп приблизив фактами час і обставини, початки збройного спротиву — перші відділи Бульби-Боровця на Волині у відповідь на брутальність гітлерівських окуоантів і совєтських партизанів. В Галичині, після масових арештів і фізичного нищення організаторів Акту 30-го червня 1941 року члени ОУН масово переходять в підпілля, постає конечність збройної самооборони, а далі збройних відділів УПА. Організатори стояли на становищі творення однієї збройної сили, щоб не повторилася отаманщина. Всі діючі відділи УПА підпорядковується одному військовому штабові-проводові. Доповідач з'ясував політичні умови в час гітлерівської окупації, й як дійшло до утворення УГВР в 1944 році цього всеукраїнського політичного Парляменту, який об'єднував патріотичні сили цілої України: президент УГВР проф. Кирило Осьмак — Велика Україна, Ростислав Волошин — Волинь, Роман Шухевич — Галичина — це лише для прекладу. Роман Шухевич, член Проводу ОУН, головний командир українських повстанців підпорядковує УПА новотвореному парляментові, УГВР. УПА стає всенародною збройною силою, добре зорганізованою й узброєною, яка, стосовно до обставин, міняє тактику. Доповідач пригадав, в яких важких умовах доводилося вести боротьбу, вже малими групками, до половини 50-их років... Спокійна, майже ляконічна доповідь дала відчуття значущости і величі тієї епохи, запрезентувала постаті мужніх керманичів та стійкість і героїзм повстанців, які залишились на землях до кінця...

Внучата упістів, Лариса Верещак і Микола Іванюк, дарують троянди колишнім членам УПА. На першому пляні зліва: „Оксана” — Марія Ріпецька, „Марічка” — Марія Пискір, „Христя” — Ірина Камінська і „Марійка” — Надя Ґоляш.

(Світлив М. Степанів)

Після слова д-ра Прокопа на сцені появляються вояки в уніформах, такі ж молоді, як тодішні стрільці сотень УПА, і так само заспівали гарно, дзвінко. Це група Стахіва зі Львова, „Фолкльорний Театр”. В їхньому виконанні полилися пісні — дорогі, близькі... Хто ж не пам'ятає пісні „Гей там далеко, на Волині, де народилася УПА”? Вона миттю розповсюдилась в Галичині і співалася вже в 1943 році навіть в далеких західніх реґіонах. А пісню „Завтра в далеку дорогу” щонайменше кілька з нас, учасників, вперше почули при кінці літа 1944 року, коли в турницькі ліси (Добромильщина і Перемищина) прибула з „Чорного лісу” сотня Черника. Вони це так красно, від серця співали, а при словах „І виряжала матуся сина свого сокола, щастя у боях для нього просила, благала в Бога”, і тим молоденьким воякам, і нам дрижали уста і шклились очі... Хвилею зворушення і важким споминoм вдарила пісня про групу оточених у криївці, вони не здались, а останніми набоями покінчили життя. Знову в багатьох з нас у пам'яті постріляні в криївці: шкільна товаришка Леся Гайдукевич — „Богдання” і „Маґістер” Совган з Перемишля, а 18 зі шпитальки, що в лісах Хрещатої в Команеччині, всі загинули там геройською смертю... За них робилися, сотнею Хріна, засідки на дорозі Тісна—Балигород і попався Свєрчевський... Там згинули „Дора” — Нуся Скірка -Ратт з мужем лікарем, „Пчілка” — Славко Крента (з перемиської ґімназії), „Гуцул” — один з кращих командирів — всі вартісні, віддані Україні, молоді люди.. Не менш зворушливо правдивою була пісня „Там під львівським Замком”, в якій полеглого сина прощає мати: „Як ти уродився, батько твій упав, десь там підо Львовом голову поклав. Я вдовою стала, п'ятеро дітей, ти був наймолодший, сину мій Андрій”... Ті пісні доторкались найчутєвіших місць душі кожного і те зворушення годі було спинити. Таке ж глибоке враження викликала пісня-картина: мати з посилкою чекає під тюрмою, побачення з донею... Доня згадує: „Немає нічого більш солодкого як гіркі сльози мами!... Окреме сильне враження викликала, прямо зачудувала своїм змістом пісня: „Ой що ж це за дивна у полі могила, що знову волинська земля продила? — Стоять на могилі півмісяць з хрестом, Ой хто ж поєднав Магомета з Христом?” Узбек боровся разом, в УПА, ранений смертельно, дав свій заповіт: „Вкраїнці, я в бою із ворогом гину за вільну Узбекію й вільну Вкраїну. Ви ж друзі близькі, хоч сусіди далекі, боріться за волю свою і узбеків”. Ми спільно з узбеками друга ховали... його заповіт ми писали гуртом, узбеки під місяць, а ми під хрестом”. Своєю оригінальністю, простотою правди, дуже добрим музичним опрацюванням ця пісня стала однією з кращих точок мистецької частини. Присутні нагородили її бурхливими оплесками. Глибока правда тих пісенних строф, вона розбурхала і нагадала пережите, сповнила гордістю за народ, за безіменних співців-творців, за цей сильний глибинний інстинкт самозбереження, що не дозволяє гинути правді — коли мовчать історики, з'являються народні творці. Велика дяка Театрові Стахіва за пошуки цих пісень, за мистецьке їх виконання. Але наша збір на радість тоді буде повною, коли Театр донесе ті пісні в найдальші реґіони України... Велика дяка Громадському комітетові, очоленом д-ром М. Харкевичем, за шляхетні старання, щоб це наше свято мало достойний, врочистий характер. Дуже гарною пам'ятkою залишиться Пропам'ятна книга, видана з нагоди 50-річчя. Цікаві, небанальні привіти, людяно-сердечні й патріотичні, гарно зформульовані. Кожна сторінка інша, свіжа, а сторінок — 70.

На початку Молитва, Богдана І. Антонича „Боже, чи Ти знаєш, як нам віри треба” і перша сторінка зі світлиною ген. Романа Шухевича — Т. Чупринки з цитатою його відозви: „З честю виконаємо обов'язок, який вложив на нас наш нарід: воля або смерть” — і підпис. Внизу — в найглибшому поклоні геройському командирові Т. Чупринці і його многострадальній родині. Дальша сторінка — це Почесний комітет: Митрополит УАПЦ Константин, Владика Іннокентій, ЧСВВ, Єпископ УКЄпархії, пастор Олекса Гарбузюк, найстарший воїн УНР, майор Микола Личик, старшини УПА — Степан Ґоляш і Володимир Сорочак, та голови Громадських Централь — інж. Орест Бараник та інж. Зиновій Туркало. Нижче — повний склад Громадського комітету. Далі привіт Владики Іннокентія, а на відвороті — список ветеранів УПА в Чикаґо, слово привіту голови, д-ра М. Харкевича, програма, цікаві знимки упівських частин, історичної вартості і сторінки справді вартісних, гарних привітів. Щира вдячність авторам привітів і Редакційній комісії. Це добрий жест в сторону 50-річчя! А нам усім, учасникам свята в Чикаґо, разом з гостем д-ом М. Прокопом, що збагатив нас цікавим словом, і всім, що живуть справами України, Боже, додай сил чинити ще багато доброго для України!

Ірина Камінська

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ВЕРЕСНІ 1992 РОКУ

Ч.В.	Організатор	Придбав у вересні	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом у 1992 р.
	Округа АЛЛЕНТАВН					
47	С. Муха	1	50,000			9
	Округа БАЛТИМОР					
15	О. Зинюк	1	10,000			4
320	І. Радь	1	3,000			4
		2	**13,000**			
	Округа ЧИКАҐО					
22	Гелен Олек Скат	3	19,000	1	2	13
107	Д. Робінсон	1	10,000			4
259	Юлія Ґуґлик	5	15,000			6
399	Р. Рипхан	2	6,000			14
423	С. Куропась	1	3,000			2
452	Наталія Шуя	1	3,000			5
		13	**56,000**	**1**	**2**	
	Оркуга КЛІВЛЕНД					
358	З. Голубець	1	2,000		1	2
	Округа ДІТРОЙТ					
146	Г. Корбяк	8	41,000	1	7	9
174	А. Слюсарчук	2	12,000			15
183	Катерина Назарк	1	5,000	1		2
		11	**58,000**	**2**	**7**	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
170	В. Білик	1	3,000			11
287	Данута Ясінська	2	10,000	1		9
		3	**13,000**	**1**		
	Округа МІННЕАПОЛІС					
385	М. Крамарчук	3	15,000			7
	Округа МОНТРЕАЛЬ					
434	Олександра Дольницька	3	11,000		2	21
	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
59	Д. Стець	1	3,000			7
277	О. Гладун	5	15,000		1	8
	В. Василенко	1	3,000			
		7	**21,000**		**1**	

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1992-ГО РОКУ

Ч.В.	Організатор	Придбав у вересні	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом у 1992 р.
	Округа НЮ ЙОРК					
184	Варка Бачинська	1	5,000			6
200	І. Пригода	4	20,000	2		7
450	Евстахія Мілянич	1	3,000			6
		6	**28,000**	**2**		
	Округа НЮАРК					
27	Р. Лапичак	1	5,000			4
172	В. Осадчук	2	10,000			19
	Л. Старух	2	65,000			
459	І. Калинович	1	3,000			1
		6	**83,000**			
	Округа НІЯҐАРА					
416	Катерина Онуфрик	1	4,000			2
	Округа ПАССЕЙК					
42	Ю. Котляр	2	10,000	1		9
182	Г. Клименко	2	10,000	1	1	2
		4	**20,000**	**2**	**1**	
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
155	Я. Завійський	3	200,000			13
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
83	С. Гавриш	2	15,000	1		13
153	Ю.Данилів	1	5,000			5
163	Т. Дуда	1	2,000		1	5
231	В. Пастушок	5	129,000		2	16
		9	**151,000**	**1**	**3**	
	Округа ПІТТСБУРҐ					
53	Д. Головатий	1	5,000		1	1
63	М. Турко	1	3,000			11
161	В. Гладьо	1	3,000			9
		3	**11,000**		**1**	
	Округа РОЧЕСТЕР					
43	Д. Пристай	1	2,000		1	3
217	С. Приймак	1	25,000			13
285	О. Скібіцький	3	9,000			7
316	Марія Сверида	1	3,000			4
		6	**39,000**		**1**	
	Округа СКРЕНТОН					
409	Жанет Боланд	1	10,000			1
	Округа СИРАКЮЗИ/ЮТИКА					
271	І. Чопко	3	11,000	1		9
317	М. Велич	1	3,000			1
		4	**14,000**	**1**		
	Округа ТРОЙ/ОЛБАНІ					
13	М. Філь	1	3,000			6
57	М. Савків	1	3,000			2
266	В. Варшона	1	5,000			3
476	М. Маряк	1	3,000			1
		4	**14,000**			
	Округа ВІЛКС БЕРИ					
29	Ольга Маліщак	1	5,000			2
164	Т. Бутрей	1	3,000			19
		2	**8,000**			
	Округа ВУНСАКЕТ					
206	Л. Гардінк	2	15,000			9
	Округа ЯНҐСТАВН					
348	Марія Макар	1	10,000			5
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ					
380	В. Фіцик	2	6,000			4
388	А. Маринюк	1	3,000			20
496	М. Пилип'як	2	10,000	1		34
777	М. Квін	1	3,000			70
	Р. Кук	1	20,000		1	
	Ю. Гринкович	2	100,000			
	А. Ледон	2	10,000			
	Фредерика Седлок	1	100			
		12	**152,100**	**1**	**1**	

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ВЕРЕСНІ 1992 РОКУ

П.ч.	Округа/осідок	Число Відділів	Придбано чл.: у вересні	Придбано чл.: Разом	Забезпечення на суму: у вересні	Забезпечення на суму: Разом у 1992	Разом АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ						
1.	Філядельфія	40	9	89	151,000	836,000	11
2.	Піттсбурґ	17	3	34	11,000	262,000	4
3.	Шамокін	13	—	23	—	337,000	—
4.	Аллентавн	12	1	10	50,000	103,000	2
5.	Скрентон	4	1	5	10,000	38,000	—
6.	Вілкс Бери	6	2	32	8,000	203,000	7
	Разом	**92**	**16**	**193**	**230,000**	**1,779,000**	**24**
	Округа МЕРИЛЕНДУ						
	Балтимор	8	2	17	13,000	164,000	1
	Округи НЮ ЙОРКУ						
1.	Ню Йорк	29	6	71	28,000	538,000	7
2.	Сиракюзи-Ютика	12	4	21	14,000	124,000	2
3.	Рочестер	9	6	33	39,000	153,000	3
4.	Трой/Олбані	8	4	18	14,000	175,000	—
5.	Баффало	6	—	12	—	72,000	3
	Разом	**64**	**20**	**155**	**95,000**	**1,062,000**	**15**
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ						
1.	Нюарк	15	6	47	83,000	446,000	10
2.	Джерзі Ситі	9	3	30	13,000	246,000	3
3.	Перт Амбой	12	3	28	200,000	415,000	2
4.	Пассейк	4	4	15	20,000	77,000	3
	Разом	**40**	**16**	**120**	**316,000**	**1,184,000**	**18**
	Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН, ОГАЙО						
1.	Чикаґо, Ілл.	28	13	99	56,000	651,000	11
2.	Дітройт, Миш.	18	11	47	58,000	334,000	10
3.	Клівленд, Огайо	17	1	23	2,000	228,000	2
4.	Янґставн, Огайо	5	1	7	10,000	56,000	—
	Разом	**68**	**26**	**176**	**126,000**	**1,269,000**	**23**
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1.	Ню Гейвен, Конн.	14	7	39	21,000	178,000	—
2.	Бостон, Масс.	5	—	19	—	148,000	2
3.	Вунсакет, Р.Ай.	6	2	13	15,000	119,000	—
	Разом	**25**	**9**	**71**	**36,000**	**445,000**	**2**
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ						
1.	Центральна	6	—	5	—	17,000	—
2.	Міннеаполіс, Мін.	6	3	7	15,000	58,000	—
3.	Ст. Луіс, Мо.	3	—	—	—	—	—
	Разом	**15**	**3**	**12**	**15,000**	**75,000**	**—**
	Необ'єднані Відділи в Америці	20	12	138	152,100	1,486,600	23
	Округи КАНАДИ						
1.	Торонто, Онт.	20	—	29	—	158,000	7
2.	Монтреаль, Квеб.	6	3	28	11,000	198,000	6
3.	Ніяґара, Онт.	10	1	14	4,000	100,000	—
4.	Захід Канади	11	—	1	—	3,000	—
	Разом	**47**	**4**	**72**	**15,000**	**459,000**	**13**
	Загальна сума	**379**	**108**	**954**	**998,100**	**7,923,600**	**119**

50-ліття УПА в Міннеаполісі

У неділю, 25-го жовтня, заходом Організацій Українського Визвольного Фронту в Міннеаполісі, святково було відзначено 50-ліття з дня заснування Української Повстанської Армії (УПА).

Святковий бенкет і концерт вібулися у великій авдиторії Українсько-Американського Центру міста. Перед 3-ою годиною по полудні до Центру почали з'їжджатися сотні українців з Міннаполісу, Сен-Полу і околиць. Серед них ми бачили духовенство обох українських віровизнань, представників установ і організацій, громадян різних громадських і політичних орієнтацій, українську молодь та численну громаду Організацій Визвольного Фронту.

Простора заля Центру заповнюється. Присутніх було коло 250 осіб.

О 3-ій годині офіційну програму святкувань відкриває Дмитро Мандибур — голова 19-го Відділу ООЧСУ в Міннеаполісі При відкритті святкової академії і бенкету він сказав: „50 років тому, в добі важкої боротьби двох світових потуг — комуністично Москви та гітлерівської Німеччини — постала нова збройна сила України — Українська Повстанська Армія. Вона своїми діями продовжила українську національну революцію 1917—21 років. У 50-ліття УПА схилімо голови і віддаймо належні честь і славу її творцям, командирам і стрільцям, які своєю боротьбою прискорили розвал московсько-большевицької імперії. А на її руїнах постала Українська Держава".

Після офіційного відкриття слідували деклямації наймолодших. Уривок із поеми „Мати" чудово продеклямувала Наталя Кушнір, а „Гимн української дитини" — маленький Марко Кушнір.

(Закінчення на стор. 8-ій)

Київська...

(Закінчення зі стор. 1)

нери співу (найбільше це відчувалося в інтерпретації тенора В. Гришка). Наші слухачі вже мали нагоду слухати Ігоря Кушплера, але цього разу він постав перед нами в повній силі свого таланту як оперний співак — провідний соліст Львівської опери. Слухаючи виконання Л. Ширіної, нам стає зрозумілим, чому вона стала переможницею престижевих міжнародних конкурсів. Н. Козятинська заімпонувала слухачам своїм сильним, добре поставленим і разом з тим гнучким

Н. Козятинська (зліва) та Л. Ширіна

Дует І. Кушплера та В. Гришка

Обидві капелі „Думка"

голосом. Такі солісти можуть гідно представляти Україну на найбільших сценах. У їх виконанні в Нюарку прозвучала велика кількість творів; їх могло б вистачити на цілий концерт. Чи не подумати б нам в майбутньому про спровадження цих мистців на окреме концертове турне? Партію фортепіяно у виступах солістів виконала Наталія Гавриленко.

На жаль, акустика нюаркської Симфонічної залі залишає бажати кращого, що неґативно вплинуло на звучання басів, особливо в творі А. Копленда, та не допомагало солістам. Крім того, зайвих шумів додавала погано налагоджена звукопідсилювальна система.

А в той вечір хотілося, щоб концерт не кінчався. З теплими словами привітання до киян виступила головний предсідник Українського Народного Союзу (підставового спонзора „Думки") Уляна Дячук, зворушливо говорив маестро Савчук, щиро звернувся до гостей представник нюйоркської „Думки" Ігор Ядліцький, звучав у наддаток всіма улюблений „Щедрик" Леонтовича і наші серця об'єдналися в спільному виконанні національного гимну.

ДО ЛІТТЛ РОК, столиці стейту Аркенсо, почали в неділю, 13-го грудня, на запрошення новообраного Президента з'їздитися економісти, комерсанти, провідники торговельних корпорацій та організатори профспілок на дводенну економічну конференцію, завданням якої було розглянути існуючий економічний стан і вирішити, як цьому запобігти. У конференції взяло участь понад 500 осіб.

ЄРУСАЛИМСЬКА ГАЗЕТА „Мaaрів", посилаючись на добре поінформоване джерело в міністерстві закордонних справ, повідомила, що уряд Ізраїля утримається від встановлення дипломатичних стосунків з Хорватією, оскільки її президент Франьо Туджман „не зарекомендував себе прихильником жидівської держави". Хорватія, як відомо, є визнана багатьма країнами, в тому числі й Німеччиною, з якою хорвати мають тепер дуже добрі взаємини. Звинувачуючи Туджмана в антисемітизмі, керівники Ізраїля мають на увазі його книжку, що побачила світ у 1989 році, коли Туджман ще не був президентом. В ній нібито містяться не цілком коректні висловлювання і відверта критика на адресу Ізраїля.

В ШОСТУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
незабутньої
ДОНІ І СЕСТРИ

бл. п.

ОКСАНИ-БОГДАННИ ПАВЛІВ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
у слідуючих церквах:

св. Покрови, Трой, Н.Й. 21-го грудня 1992 р.
свв. Петра і Павла, Коговз Н.Й. 22-го грудня
в Стемфорді, Кон. 22-го грудня
в Тернополі, Україна 22-го грудня
в селі Демня Тернопільської обл. 22-го грудня

Просимо згадати покійну у своїх молитвах.

Горем прибиті:
батьки — ОЛЬГА і МИКОЛА ПАВЛІВ
сестра — АННА з чоловіком РАЛФОМ МАРІЯНІ

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що у понеділок, 14-го грудня 1992 р.відійшов у вічність,
наш дорогий і незабутній
МУЖ, БАТЬКО І БРАТ

бл. п.

ПЕТРО ВАСИЛЬ МУДРИК

ПОХОРОННІ відправи відбулися в середу, 16-го грудня 1992 р. в українській католицькій церкві св. Івана, Whippany, N.J., а опісля на цвинтар Gate of Heaven, E. Hanover, N.J.

Горем прибиті:
дружина — ПЕТРУСЯ
сини — МАТВІЙ і СТЕФАН
дочка — МИХАЙЛИНА
сестра — ТЕРЕСА КОНОПЕЛЬСЬКА з родиною
шваґерка — ІРЕНА МАТЕЙКО з родиною
БРОНЯ ПАВЛИШИН з родиною
тесть — МИХАЙЛО ПАВЛИШИН з дружиною ІВАНКОЮ

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що 10-го грудня 1992 року відійшов у вічність наш найдорожчий БРАТ, СТРИЙ і ШВАҐЕР.

бл. п.
мґр проф.

ЯРОСЛАВ ДАЦКІВ

в'язень сов. в'язниць і гулаґів, заслужений громадський діяч уроджений 1912 року в Поникві пов. Броди.

ПАРАСТАС — неділя 13-го грудня о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми 129 Схід, 7-ма вул. Н.Й.

ПОХОРОН — понеділок, 14-го грудня о. год. 9:30 ранку з похоронного заведення до церкви св. Юра в Ню Йорку а по заупокійній Службі Божій на український цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Ню Йорк.

У глибокому смутку:
брат — ОРЕСТ з дружиною ОРИСЕЮ
племінники — ОКСАНА з мужем ЮРІЄМ Нестерчуком,
ВОЛОДИМИР з дружиною СУЗЕН,
БОРИС з дружиною МАРТОЮ
шваґри — ВОЛОДИМИР Старожинський з донею ІРИНОЮ і внуками,
ЕВГЕН Обуховський з родиною в Україні,
братова — ВІРА з доньками:
д-р ХРИСТЯ і ПАВЛО Горбачевські з родиною,
НАТАЛКА Замрикіт з донею

З глибоким сумом повідомляємо приятелів і знайомих, що в суботу, 5-го грудня 1992 р., після довгої тяжкої хвороби на 83-му році життя відійшла у вічність
наша найдорожча
МАТИ, БАБУСЯ Й ПРАБАБУСЯ

св. п.

ЄФРОСИНА ОЛЕКСІЇВНА ШИРАЙ

Покійна залишила велику родину тут і в Україні: сина ІВАНА, дочок ВАЛЕНТИНУ і ЄВДОКІЮ, зятів, внуків та правнуків серед котрих мала глибоку шану своєю християнською любов'ю й достойністю. Була десятки років побожною і відданою парафіянкою церкви УАПЦ св. Покрови у Ню Гейвені, Коннектикат.

ПОХОРОНИ відбулися 8-го грудня ц.р. на кладовищі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Замість квітів переведено збірку на побудову церкви УАПЦ в м. Полтаві, Україна.

Вічна їй пам'ять!

ІВАН ШИРАЙ з МАРУСЕЮ, дітьми та внуками
РОМАН ПОПЕЛЬ з ЄВДОКІЄЮ та дітьми
ЛЕОНІД ЧУДОВСЬКИЙ з ВАЛЕНТИНОЮ

ПОДЯКА

27-го вересня 1992 року відійшов у засвіти наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, СТРИЙКО, ШВАҐЕР, невтомний мистець, співак, маляр,
професор та щирий український патріот

св. п.

МИХАЙЛО МОРОЗ

Ми невимовно вдячні нашим: родині, приятелям та жертвенній українській громаді і всім тим, які в часі нашого тяжкого смутку ділили з нами наше горе особисто, листовно, телефонічно і телеграфічно висловлюючи свої співчуття. Імена звеличників і любителів творчости мого учителя-чоловіка помістимо в монографії.

Щиро дякуємо за переведення похоронних відправ на Панахиді: о. крилошанинові Любомирові Мудрому — парохові церкви св. Трійці в Стетен Айленд, преподобним отцям Тарасові Прокопову за прощальні слова своєму учителеві, о. Левові Ґолдейд, хорові „Думка", диригентові Василеві Гречинському і голові хору Ігореві Єдліцькому за прощальні слова від „Думки". Дякуємо за тепле слово Теодору Терену-Юськову. Сердечно дякуємо Ярославові Лешкові, мистецтвознавцеві проф. South College, North Hampton, Mass. за глибокі, змістовні слова, Богданові Морозові з родиною за прощання свого стрийка та у веденні тризни.

Найперше щиро дякуємо Високопреподобному парохові церкви св. Юра в Ню Йорку, генеральному вікарієві Нюйоркසько-Стемфордської Єпархії ігуменові Патрикієві Пащакові за похоронні відправи, зворушливі прощальні слова в церкві та Служби Божої при співучасті маестра Андрія Добрянського, за спільні відправи о. Ігуменові П. Пащакові і отцеві протопресвітерові настоятелеві катедри св. Володимира в Ню Йорку Володимирові Базилевському за молитви.

Сердечно дякуємо меценасові О. Ґерманюкові за прощальне надгробне слово, Святославові Гординському, товаришеві зі студентських часів, за спомин про покійного.

Рівнож щира подяка Романові Мариновичеві, керівникові української телевізійної програми, за передачу на телебаченні про покійного.

Дякуємо приятелеві мистцеві Богданові Титлі за переведення збірки на монографію.

В часі нашого невисказаного горя в перших хвилинах з поміччю була редактор Ольга Кузьмович О—КА, за що їй щира дяка.

Сердечно дякуємо Неонілі Ґерманюк за її велику посвяту для хворого, а опісля покійного і її тепле відношення до нас.

Дуже дякуємо д-рові Михайлові і Лялі Гукам за постійний зв'язок у тяжких хвилинах і за лікарську підтримку.

Інж. Левові і Юліянні Мазурцям за їх близькість.

Інж. Михайлові, Дороті і Еві Церкевич за поміч для нас.

Д-рові Євгенові і Володимирі Котикам і їх синові Євгенові за жертвенну моральну підтримку.

Моїй родині: Романові і Ніні Тарновецьким з Торонто і їх синові д-рові Юрієві і Лярисі Тарновецьким з Кінгстону, Канада, моїй сердечній кузинці Дарії Савці — студентці М. Мороза, теті Букоємській з Торонто, Олі Нагірній за вияви прихильности. Усім з близька і далека, що прийшли на Панахиду і Похорони, висловлюємо щиру вдячність.

Місткині Ірені Зєлик, студентці М. Мороза, за „Союзівські" квіти, Соні Вовк за вінок калини з кетскильських дерев, що їх залюбки покійний малював.

Дякуємо сестрі Олі і її синові Андрієві, Славкові і Тамарі Трушам за їх щире серце.

Нас глибоко зворушили надіслані вислови співчуття від Управи Укр. Музею в Ню Йорку інж. Тита Геврика і Марії Шуст, як також ми вдячні д-рові Мирославові Лабунці за нав'язання контакту з Музеєм La Salle за цінне признання і співчуття від куратора Музею.

За статті про Покійного в пресі: маестрові Святославові Гординському, д-рові Богданові Стебельському, редактор О. Кузьмович О—КА, Теодорові Терену-Юському, театральному діячеві Ярославові Климовському, мґр-ові Іванові Костюкові, головному редакторові З. Сниликові щиро дякуємо.

Невимовно вдячні мец. Володимирові Грициневі, О. Старостякові, Я. Кулиничеві, інж. М. Дороті, Т. Терену-Юськову за знимки і фільмування сумного обряду.

Під час поминок у пам'ять Покійного на його монографію зложили слідуючі особи: Ірена Мороз — 6,000 дол.; інж. Лев і Юліянна Мазурець 1,600 дол.; по 1,500 дол. — мисткиня Ірина Зєлик, інж. Ярема і Дарія Савка, д-р Євген і Володимира Котик; Ольга Труш — 1,400 дол.; по 1,100 дол. — Роман і Ніна Тарновецькі, меценас Онуфрій і Неоніля Ґерманюк; по 1,000 дол. — Дарія і Оксана Городецькі, Дарія Мудра і о. крил. Любомир Мудрий, інж. Северин і Марічка Злочовські, Юрій і Ольга Пастернак і син Юрій — похресник, Стефан і Надія Костик; по 250 дол. — проф. Ярослав і Алла Лешко, інж. Михайло Дорота; по 200 дол. д-р Ія і Руді Клим, мґр Стефан і Марія Хемич, Марія Городецька, Соня Вовк; по 150 дол. — д-р Роман і Ольга Мороз, д-р Мирослав і Марія Лабуньки, д-р Богдан і Марія Ґерманюк — похресник, Микола і Анна Кузик; по 100 дол. — інж. Аполінарій і Таня Осадца, мец. Володимир Грицин, д-р Ярослав і Ярослава Панчук, д-р Михайло і Ляля Гук, маестро Святослав Гординський, Надя Кравчук, Марія Букоємська, Андрій Труш, Ірина Левінська — похресниця, мґр Іван Костюк, мґр Любомир Т. Романків, д-р Роман і Іванна Федорців — похресник, д-р Стефанія Макар-Лавді, д-р Олег Снилик з родиною, проф. Тарас Левицький, Ярослав і Ольга Никифоряк, інж. Володимир і Катруся Вальчук, Ігор і Дарія Витвицькі, Ірина Щербанюк, Люба Мриглоцька, поет Микола Щербак, Люба Добрянська-Семків, інж. Богдан Мороз, Ольга Нагірна; мґр Михайло і Віра Шпонтак — 75 дол.; по 50 дол. — проф. Борис Ґубка, маество Михайло Дмитренко, інж. Микола і Міля Слабодух, Анна Любинська, Ярослава Яросевич, Наталія Качмар, д-р Юрій і Ляриса Тарновецькі, маестро Теодор Терен-Юськів, Дмитро Стецок, Єва Церкевич, інж. Володимир Кух, д-р Мирон і Ганя Левицькі, мґр Роман і Марія Борковські, д-р Теодозій і Віра Сендзік, Дарія Кузик, Антін і Ірина Біскуп, Іван і Віра Ґайдош, проф. Орест і Іванна Лисинецькі, інж. Роман і Люба Галібей, Любомир Лампіка, маестро Богдан і Галина Титла, Валентина Левінська, Христина Дулин і Ольга Стефанович; Микола і Стефа Чорний-Досійчук — 40 дол.; Меланія Кокорудз — 35 дол.; по 30 дол. — Т. і О. Зазуля, Тетяна Бутович, Наталія-Квітка Труш; по 25 дол. — Володимира Баслядинська, Люба Пежанська, Ярослав і Ольга Цегельські, Ольга Дубик, інж. Євген і Євгенія Івашків, Ольга Кучарська, Демян і Елисавета Паладій Поритко; по 20 дол. — Наталія Базарко, Євген Паранюк, Олег і Стефанія Бучацькі, меценас Володимир Сенежак, Дарія Ґенза; 15 дол. — проф. Михайло Клецор.

На Видавничий Фонд журналу „Наше Життя" Володимир і Лідія Колодчин зложили 25 дол.

На Український Музей в Ню Йорку в пам'ять покійного зложили: 200 дол. — д-р Іван і Наталія Макаревич; по 100 дол. — Марія Савицька і Юрій, мґр Мирон і Ірина Руснак; по 50 дол. — Йосиф і Марія Кознарська-Касанова, інж. Осип і Ольга Боба, Лідія Фіцалович, Ігор і Рома Гайда, д-р Ірина Крамарчук, Стефан і Ольга Крижанівські, Люба Мриглоцька, 67-ий Відділ СУА — Філядельфія, ред. Ольга Кузьмович; по 25 дол. — Юрій і Христина Навроцькі, інж. Ярослав і Ольга Городецькі, Богдан і Стефанія Чаплинські, інж. Євген і Євгенія Івашків, Галина Костюк; 15 дол. — Атанас і Катруся Кобрин; 10 дол. — Ірина Качмарська.

На Служби Божі за покійного зложили: Северин і Марія Злочовські (2), Олена Островерха (2), Миролюб Лозинський, Анна Кузик, Галина Ціґаш, Ольга Нагірна, Юрій і Рома Богачевські, Йосиф і Марія Лисогір, Андрій Труш, Ольга Труш (2), Ірина Левінська, Іван і Ольга Близнак, Софія Королюк, Юрій і Ольга Пастернак, Антін і Ірина Біскуп, Маркіян і Наталія Титла, Євген і Богданна Титла, Юліянна Сусь, Іван і Наталія Макаревич, Ярослав і Оксана Сидорак, , Богдан і Лідія Макаревич, Стефан Салик, Мирослав і Ірина Зєлик, Василь і Л. Ленцик, Анна Зєлик, Поля Книш, Марія Левицька, Дарія Мудра (2), Ярослав Біловус, Петро Теляшевський, Ярослава Стегній, Ірина Бабюк, Петро Кінаш, Наталія Качмар, Меланія Кривокульська.

Особливо ми вдячні за молитви: Преосвященному Михайлові Гринчишинові, о. крилошанинові Любомирові Мудрому, о. Глобові Лончині, о. крилошанинові Володимирові Фіґолеві, о. протопресвітеру Володимирові Базилевському, о. Тимотеєві Томсон, о. Ричард Бриді.

Рівнож складаємо подяку похоронному заведенню Петра Яреми Л. Найґро і Дмитрик.

Хай вас усіх Господь Бог нагородить, наші дорогі приятелі, кріпким здоров'ям і всім добром.

У глибокому смутку:
ІРИНА — дружина
ІГОР — син

Михайлові —

Життя людей прикрасив Ти
Кольорами веселки — радости, —
Духовістю своєї висоти
І чарами природи
В екстазі образи творив
Чудові скарби
Нашого народу!

Михайло Дмитренко

Напруження...

(Закінчення зі стор. 2)

можна б розв'язати проблеми, які заіснували між цими двома сусідніми країнами, однак вони можуть до певної міри зменшити ці конфліктні ситуації, що витворились в цьому реґіоні. Не треба забувати, що в колишньому Совєтському Союзі сила безправ'я була законом. Сьогодні мирною дорогою треба розв'язувати ці проблеми на політичному і економічному відтинках, щоб зменшити конфлікти, а збільшити активність громадян на економічному відтинку, яка б вийшла в добро молодій українській державі.

Тепер можна запримітити, що починають впроваджувати новий світовий порядок у деяких країнах Східньої Европи, ці самі комуністичні лідери, які знаходять дорогу до улюбленого ними автократизму. Демократизація цих країн натрапляє на поважний спротив колишніх ортодоксальних комуністів, які стараються опанувати ключові становища в економіці країни.

Репресій, колись питомих для комуністичної влади, сьогодні не практикують колишні сателіти Москви, але переводять відродження Соціялістичної партії, щоб у тому хаосі здобути собі прихильні голоси, продовжувати цю адміністративно-централізовану систему і заняти чільні позиції в керівництві державою. Згідно статистичних даних від закінчення Другої світової війни, одна четверта частина суспільства Східньої Европи була членами цієї нищівної Комуністичної партії, члени якої є цією базою для захоплення влади. Румунія є тим моделем напівавторитарної влади з демократичною заслоною, де теж можна зарахувати Сербію, Хорватію і в недалекому майбутньому Словакію.

До такої напівавторитарної держави з демократичною заслоною можна зарахувати і Росію. Директор московського незалежного університету за часів М. Ґорбачова, а нині голова демократичного руху в Росії Юрій Афанасеєв каже, що „Росія тепер на роздоріжжі. На його думку, одна дорога веде до комуністичної цивілізації та правової держави, а друга до авторитарности, насильства. Цієї другої дороги — каже Афанасеєв, — Росія не змогла покинути ніколи, що можна і тепер ствердити з потягнень російського уряду на внутрішньополітичному і економічному відтинках.

Виглядає, що федеративна Росія, незважаючи на цю допомогу, що її вона вже отримала від Заходу, у зв'язку з переходом на ринкову систему господарювання, ніколи не зможе стати модерною демократичною державою західнього зразка. Теперішня політика уряду Росії віддалює народи федеративної Росії від очікуваних сподівань. Революційний реформаторський курс з-перед шости місяців уже неактуальний. Зарисовується дорога до авторитаризму, яка може довести до фашизму, чи іншої форми насилля над народами федеративної Росії.

У світі...

(Закінчення зі стор. 2)

чи це не та нерішуча статичність вказує на вагання молодої людини у виборі дороги життя? Ірина Литвин-Щурко дала нам дуже доброго Алкіда, нащадка і вибранця богів сповняти велике діло. Добре школене меццо-сопрано виходило з усіх створених композитором ситуацій.

Роман Вітошинський, тенор бельканто (себто „солодкоголосий") з Львівської опери співав ролю вчителя. Його арії давали змогу насолоджуватися вмілістю виводити кучеряві тони нелегкої композиції. Дві богині — дві окремі співачки, із зовсім іншим підходом до виконання. Любу Козак, що представляла Богиню чеснот, знаємо не відсьогодні. Вона — краса багатьох співацьких гуртків і хорів, солістка з прикметно гарним голосом, можливо не мала нагоди блиснути у строго накресленій ролі. Зате Лариса Шепетик зачарувала усіх своїми сценічними прикметами, як теж і молодим дзвінким голосом, який і нас закликав до країни життєйських насолод. Хотілось би почути голос молодої співачки ще не раз і то на великій сцені.

Коли мова про спів, то годиться тут підкреслити особливо гарне звучання хору. Добрий балянс голосів, мабуть осягнений через зменшення сопранів, виразність співаних слів, як теж і саме виконання пісень-ілюстрацій дії, були ще однією більше розкішною насолодою того вечора. Любов до пісні — велика прикмета хористів.

Балетні вставки вийшли на славу танцюристам і хореографам. Яка гнучкість, яке пливке, майже неохопне відчуття самої ідеї музики! Хореограф — Тася Кинасевич. Музичний супровід був у талановитих руках Нелі і Юрія Кречковських (фортепіян) та Світляни Котляренко (синтесайзер). Не подано імени другого музиканта). Виконання на найкращому рівні причинилося до повного успіху опери. Декорації та світляні зміни сцен додавали окремого чару. Клясична ощадність — нелегка справа. Мистець-декоратор Орест Скоп зі Львова розв'язав проблему змін на малій сцені дуже успішно.

Маестро В. Колесник не лише, як вже було згадано, віднайшов пропащу здається партитуру цієї перлини, але й оправив її у філіґран звуків та показав нам усім у справді професійному виконанні.

Врешті хотілося б висловити признання й подяку всім, хто приклав рук до такого празника української музики, та скласти побажання дальших успіхів для невсипущого гуртка ентузіястів, передусім у придбанні молодих голосів до хору! При цій нагоді варто просити, щоб вистава опери „Алкід" була повторена ще раз (принаймні!) в Торонто. Ті, що бачили й чули, мали би нагоду знову насолоджуватися, як теж і притягнути тих, що не мали змоги бути на цій празничній трапезі української музики. Товариство Української Опери Канади може гордитися своїм ділом!

50-ліття УПА...

(Закінчення зі стор. 7)

Провідний член організацій Визвольного Фронту інж. Анатолій Гноєвий теплими словами представив доповідача — ред. Володимир Мазура із Чикаґо. У своєму 20-хвилинному слові він схарактеризував політичну обстановку і добу, в якій творилася УПА, і вказав на те, що її формотворцем була політична сила ОУН під проводом Степана Бандери.

Далі прелеґент наголосив вагомий вклад боротьби УПА в прискорення розвалу імперії, що дало змогу проголосити незалежність України. І далі він ствердив, що історична правда перемагає. На Україні відродилася слава визвольної боротьби 1940—50 років.

Далі слідували декламації: „УПА" — у виконанні сумівців Тараса Підгайного і Андрія Крамарчука, „ЛІс" — у виконанні Олександра Залуцького.

На закінчення офіційної частини виступив український хор „Дніпро" — гордість української громади в Міннеаполісі. Мішаний хор під дириґентурою Кіри Цареградської виконав три повстанські пісні: „Гей, маршують вже повстанці", „Я сьогодні від вас від'їжджажаю", „Гей степами..."

І на кінець хор „Дніпро" разом із всією громадою проспівав український національний гимн.

Святковий бенкет започаткував молитвою парох УКЦеркви св. Константина о. Михайло Стельмах. А кінцеву молитву провів о. прот. Степан Женчух, парох УПЦеркви св. Володимира і Ольги в Сен Пол. Благословення уділив Владика УАПЦеркви в ЗСА Єпископ Паісій.

З признанням для організаторів святкування треба ствердити, що українська громада в Міннеаполісі і Сен Пол достойно і соборно відзначила 50-ліття Української Повстанської Армії.

Присутній